Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2278 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 31 august 1956

Citiți în pag. 4-a

Libertate Partidului Comunist din Germania!

Inapoierea în Capitală a tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și Al. Moghioroș

Joi seara, s-au înapoiat în Capitală tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C. C. al P.M.R. și Al. Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., care la invitația C.C. al P.C. din Ucraina și a Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, au făcut o vizită neoficială pentru a cunoaște producția agricolă, munca S.M.T.-urilor, a colhozurilor și sovhozurilor Republicii Socialiste Sovietice Ucrainene.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Al. Moghioroș au fost însoțiți de un grup de specialiști din agricultură.

La sosire, pe aeroportul Băneasa se aflau tovarășii Emil Bodnăraș, I. Chișinevschi, Gh. D. Safer, Gh. Pintilie și Eugen Alexe.

Se aflau de asemenea A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și V. F. Nikolaev, consilier al ambasadei.

(Agerpres)

INIȚIATORII „pășunilor" de iarnă

Nu de mult, în ziarul nostru a apărut un articol aducind vestea unei noi inițiative a tineretului: angajamentul tinerilor muncitori din Gospodăria Agricolă de Stat Jimbolia, regiunea Timișoara, de a asigura întreaga cantitate de nutreț însilozat necesară animalelor gospodăriei pe timpul iernii. Tinerii despre care am pomenit au dovedit încă o dată prin această inițiativă că s-au ridicat la nivelul de înțelegere și de comportare în viață, în muncă, în relațiile cu tot ce-i înconjoară, proprii omului socialist. Angajamentul luat nu-i decît o reflectare a acestui adevăr. Animalele din gospodărie sînt ale întregului popor; poporul le-a încredințat lor, le-a pus pe umeri răspunderea de a da o cantitate din ce în ce mai mare, o calitate din ce în ce mai bună de produse agricole. Iar atunci cînd li s-a explicat că nutrețul însilozat îi ajută să-și îndeplinească sarcinile, să-și înfăptuiască datoria către popor, n-au stat mult pe gînduri și-au hotărît: „Vom însiloza!"

In urma apariției chemării, din toate colțurile țării au început să sosească la redacție scrisori care vorbesc despre hotărîrea altor și altor colective de tineri de a urma exemplul celor din Jimbolia. La gospodăria de stat Mărculești, regiunea București, la gospodăria colectivă din Vlădeni, regiunea Iași, la gospodăria de stat Devesel, regiunea Craiova, și în multe alte locuri, tineretul a pornit la muncă în acțiunea însilozării. In regiunea Suceava porumbul n-a ajuns încă la stadiul potrivit pentru însilozare; totuși, în gospodăria de stat Ițcani, din această regiune, pregătirile de însilozare sînt pe terminate, dacă nu cumva s-au și terminat la ora cînd apar aceste rînduri.

Experiența anului trecut a convins deja pe mulți tineri de avantajele însilozării. Acolo unde această experiență nu există încă, lumina științei risipește prejudecățile și înlătură pas cu pas rutina, așa-zisa „învățătură din bătrîni". Și prejudecăți — de ce să ocolim — există încă, și împotriva lor tinerii trebuie să lupte cu toată tăria, cu toată convingerea. „De ce — zic unii — să băgăm porumbul în groapă, cu știuleți cu tot, încă de verde și să nu facem așa cum au făcut o viață întreagă părinții și bunicii noștri".

Să facem puțină aritmetică. La țară și pruncii știu că vitele nu mănîncă din coceni decît partea cea mai fragedă — vîrfurile și frunzele — cel mult jumătate din întregul cocean. Cealaltă jumătate se aruncă sau se pune pe foc. Să notăm deci o primă pierdere. Se mai știe de asemenea că o vită hrănită cu coceni nu poate produce nimic; își umple stomacul zi cu zi dar de slăbit, slăbește, și lapte dă din ce în ce mai puțin. Coceanul uscat nu hrănește căci n-are nici o valoare nutritivă. Să notăm deci a doua pierdere. Din cele de mai sus, reiese că partea folositoare în hrana animalelor o dau numai boabele. Or, știința a dovedit că recolta de boabe de pe un hectar are o valoare hrănitoare aproape de două ori mai mică decît porumbul de pe un hectar însilozat la timpul lui (atunci cînd bobul este în lapte) cu știuleți cu tot. Unei vaci îi sînt necesare 5000-6000 kg. nutreț însilozat pentru o perioadă de 200 zile — adică de peste șase luni. Ținînd seama că de pe un hectar se recoltează în medie 30.000 kg porumb pentru însilozat, înseamnă că un hectar poate hrăni 5-6 vaci pe șase luni. De multe ori însă, recolta e mult mai mare. Anul acesta, la stațiunea experimentală I.C.Z. din Dulbanu, regiunea Ploești, s-au recoltat în medie 60.000 kg. porumb de siloz la hectar. Zece vaci hrănite de pe un hectar o iarnă întreagă. Să mai adăugăm la aceasta faptul că vitele mănîncă nutrețul însilozat — „pășunea" de iarnă" a lor — cu poftă, nu în silă, împinse de foame așa cum mănîncă cocenii; că nutrețul însilozat asigură o producție ridicată de lapte — cel puțin de 10 kg. zilnic, pe cînd vacile hrănite cu alte nutrețuri dau foarte puțin lapte și chiar înțarcă în timpul iernii; că nutrețul în siloz poate fi păstrat mult timp — ani de zile — în timp ce cocenii din glugi mucezesc, putrezesc, se fac scrum în scurtă vreme.

Avantajele folosirii nutrețului însilozat sînt atît de mari, atît de evidente, încît e de mirare că unele organe raionale și regionale U.T.M. privesc cu nepăsare inițiativa tinerilor de la Jimbolia ca și inițiativele locale similare, din raza lor de activitate. Birourile regionale U.T.M. Cluj, Constanța, București n-au întreprins pînă acum nimic — sau aproape nimic — pentru popularizarea inițiativei tinerilor din G.A.S. Jimbolia și nici nu sprijină munca acelor tineri care, fără să aștepte vreo recomandare specială, au pornit munca la însilozare.

Problema de căpetenie a iernării animalelor, a obținerii unei producții sporite de lapte pe timpul iernii este asigurarea unui nutreț bogat, variat, hrănitor. Alături de finul și boabele de bună calitate, silozul — „pășunea" de iarnă a animalelor — rezolvă în modul cel mai fericit această problemă atît de importantă. Angajamentul tinerilor de la Jimbolia, nenumăratele angajamente care au urmat, munca începută de acum cu entuziasm și hărnicie, arată tuturor tinerilor că locul lor în această acțiune este în primele rînduri. Prin munca lor, creatoare, însuflețită, organele și organizațiile U.T.M. pot și trebuie să mobilizeze tineretul din agricultură pe acest loc. Este necesar în acest scop ca, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, organele și organizațiile U.T.M. să pornească acțiuni variate și interesante pentru popularizarea însilozării: să organizeze demonstrații practice, schimburi de experiență, vizite în unitățile agricole socialiste fruntașe, care au obținut rezultate bune prin folosirea nutrețului însilozat etc. Organele și organizațiile U.T.M. trebuie să-și ia răspunderea răspîndirii pe scară largă a acestei inițiative, transformării ei într-o acțiune de masă a tineretului din agricultură, într-o acțiune proprie a organizațiilor U.T.M. In această acțiune sprijinul cel mai apropiat și mai de seamă al organelor și organizațiilor U.T.M. trebuie să-l constituie tinerii agronomi și zootehniști.

Mobilizînd tineretul la acțiunea însilozării, îndrumîndu-l zi de zi în această acțiune, organele și organizațiile U.T.M. răspund unei cerințe de seamă a celui de al doilea Congres al U.T.M. — aceea de a contribui la sporirea numărului și creșterea productivității animalelor.

„Scînteia tineretului"

Tribuna experienței înaintate

Fără asalturi

Una din condițiile care contribuie cu succes la realizarea planului de producție al întreprinderilor este asigurarea ritmicității producției.

Dar, pentru a asigura ritmicitatea, fiecare întreprindere — și, bineînțeles, și a noastră — trebuie să ia mai multe măsuri și în primul rînd să pună accentul pe aprovizionarea cu materiale, în cantitățile și sortimentele cerute de plan, fără a crea stocuri supranormative.

In problema aprovizionării la timp contează mult și respectarea contractelor din partea furnizorilor noștri.

In acest sens e necesar să menționăm că întreprinderile „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii și „Drum nou" din Mediaș, livrează de obicei întreprinderii noastre — „Elastic" din Sibiu la timp materialele, ajutîndu-ne să asigurăm ritmicitatea producției.

Felul în care își servește însă clienții combinatul metalurgic din Reșița lasă mult de dorit. Și acum, în luna august, mai avem de primit de la această uzină peste 50 tone oțeluri nelivrate din trimestrul II, și cu toate că se trimit delegați care stau timp îndelungat la Reșița, nu se poate obține livrarea.

In bună parte din cauza nelivrării produselor din partea combinatului metalurgic Reșița, în luna mai a.c. nu a existat ritmicitate în producția întreprinderii noastre. Astfel, în prima decadă a lunii a fost realizat numai un procent de 19 la sută din plan, în decada a doua 31 la sută, pe cînd în cea de a treia, lucrîndu-se în asalt, s-a aglomerat restul de 50 la sută.

Absențele nemotivate din producție au și ele aportul lor la nerespectarea ritmicității. Pentru a asigura o producție fără asalturi, comitetul de întreprindere și conducerea administrativă s-au ocupat intens de reducerea absențelor nemotivate. Pe lîngă discuțiile purtate în legătură cu respectarea disciplinei socialiste a muncii, a publicării la gazeta de perete de articole satirice, a desfăcut prin comisia de litigii contractele de muncă ale acelora ce lipseau nemotivat peste 5 zile.

Pentru a asigura ritmicitatea, s-a pus un accent deosebit pe organizarea locurilor de muncă.

De asemenea, pentru a se putea lua din timp măsurile necesare, serviciul producției a avut sarcina să urmărească cu rigurozitate executarea planului de producție și realizarea ritmicității.

Avînd experiența lunilor anterioare, comitetul de întreprindere și într-o măsură și comitetul U.T.M. s-au ocupat mai intens de antrenarea muncitorilor la întrecerea socialistă și la aplicarea metodelor de muncă înaintate. Astfel, se aplică pe o scară tot mai mare inițiativa grupei sindicale nr. 19, care stimulează ridicarea calificării profesionale a noilor angajați și prin aceasta realizarea planului.

Realizarea măsurilor tehnico-organizatorice din planul cu același nume (M.T.O.) are un rol important în asigurarea ritmicității. Să luăm doar un exemplu: prin construirea unei instalații de racire a uleiului în sectorul arcuri, uleiul ne mai încălzindu-se la temperatură mare, se dă posibilitatea de a se lucra în trei schimburi. Implicit, această măsură contribuie la ridicarea calității produselor.

Conducerea întreprinderii și comitetul de întreprindere s-au ocupat apoi și de crearea unor cît mai bune condiții de muncă, fapt care la rîndul său a contribuit la asigurarea ritmicității producției.

Rezultatele măsurilor luate au asigurat o mai bună ritmicitate în producție, începînd din luna iunie.

Astfel, în luna iunie, 31 la sută din planul de producție a fost realizat în prima decadă a lunii, 38,7 la sută în cea de a doua, iar în ultima decadă s-au predat magaziei produse finite în procent de 30,3 la sută.

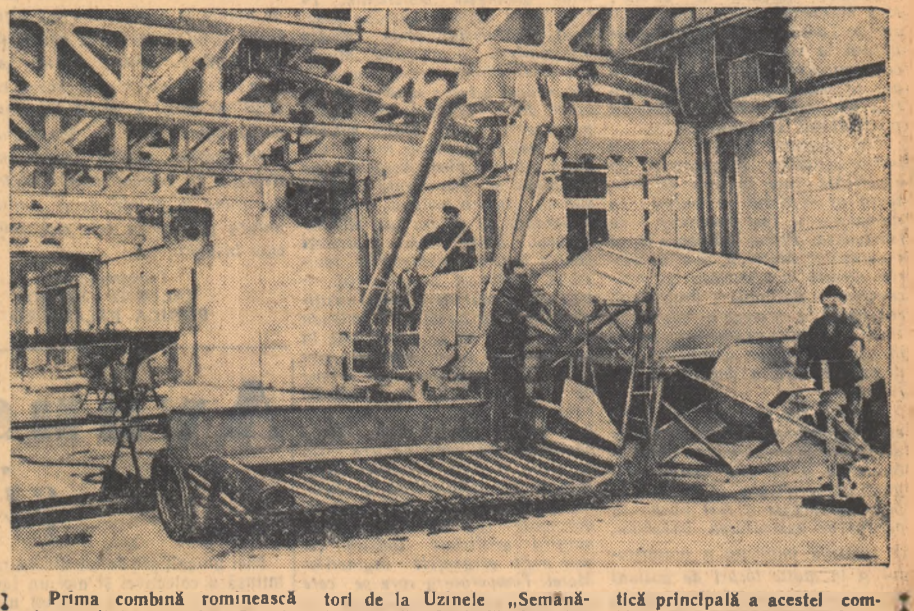
Aceasta a permis întreprinderii să obțină o depășire a planului de producție pe luna iulie cu 21 la sută la producția globală și cu 25,6 la sută la producția-marfă, ca și valorificarea deșeurilor în produse cu o valoare de peste 49.000 lei.

In luna august, în întrecerea în cinstea zilei de 23 August, muncitorii fabricii noastre au realizat numai în primele trei zile 18 la sută din planul de producție al acestei luni. In fruntea întrecerilor se află sectorul de arcuri cu o realizare de 25 la sută, iar în cadrul sectorului echipa tov Alexandru Știrbu, care a reușit să obțină zilnic o depășire de 45—60 la sută. In decursul lunii, munca a continuat în același ritm.

Prin realizarea ritmicității în producție s-a putut asigura planul de desfacere, o justă planificare a expedițiilor și respectarea contractelor încheiate cu clienții.

Corespondent
IOAN FULEA

Combina romînească C. 1

Prima combină romînească de recoltat cereale! Bunele rezultate obținute de experimentarea unui prim lot de 100 de bucăți, pe holdele patriei, constituie o justificată mîndrie a harnicului colectiv de ingineri, tehnicieni și muncitori de la Uzinele „Semănătoarea" din Capitală. Combina romînească C.1 seceră, treieră separă boabele de paie și pleavă și le triază pe patru calități, depozitîndu-le în saci. In același timp paiele sînt legate în baloturi. O caracteristică principală a acestei combine este marea sa productivitate: 8-10 hectare pe zi.

In fotografie: Tov. Izu Rottenstein, Alexandru Albu, Eugen Stoian și Marin Dima, executînd ultimele lucrări de montaj al combinei C.1.

Decada literaturii și artei ucrainene

Spectacol de gală al Ansamblului popular ucrainean

Joi după amiază a avut loc la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. spectacolul de gală prezentat de Ansamblul Popular Ucrainean de Stat condus de Grigori Veriovka.

La spectacol au luat parte tovarășii: Emil Bodnăraș, I. Chișinevschi, Șt. Voitec, J. Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, Alexa Augustin, acad. I. Murgulescu, Gr. Preoteasa, I. Pas, Ghizela Vass, dr. Voinea Marinescu. Au participat de asemenea tovarășii: Octav Livezeanu, Eugen Rodan, M. Beniuc, artistul poporului din R.P.R., Costache Antoniu, artista emerită a R.P.R. Irina Răchițeanu, numeroși alți oameni de artă și cultură, ziariști romîni și străini, oameni ai muncii din Capitală. Erau prezenți membrii delegației oamenilor de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană în frunte cu acad. Alexandr Korneiciuk.

Au fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, precum și șefi și reprezentanți ai unor misiuni diplomatice acreditați la București.

Cu fiecare spectacol prezentat, artiștii Corului popular ucrainean de stat se dovedesc tot mai mult ambasadori desăvîrșiți ai folclorului ucrainean cu rădăcini adînci în istoria și viața poporului.

Spectatorii au apreciat cu căldură capacitatea interpreților de a reflecta artistic sufletul generos al ucraineanului, strălucirea zorilor comunismului pe pămîntul lui Șevcenco și Franko.

Au fost călduros aplaudate melodiile de muncă, veselele „Ciastușki" (cuplete colhoznice) pe care solistele le încheie cu urări versificate în limba romînă, cîntecele lirice, dansurile. Furtunosul Gopak, dansul rusesc, dansul din Bucovina și dansul moldovenesc au dovedit măiestria colectivului coregrafic. Cu aplauze îndelungate au fost răsplătiți la sfîrșitul spectacolului artiștii ucraineni, eminenții oameni de artă Grigori Veriovka, conducător artistic și dirijor principal, Eleonora Skripcinskaia profesoară la Conservatorul din Kiev, dirijor al corului, Iakub Orlov dirijorul orchestrei de instrumente populare și Leonid Kalinin, maestru de balet.

In numele artiștilor din Capitală și al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., artiștii ucraineni au fost felicitați de maestrul emerit al artei din R.P.R., Zeno Vancea.

A răspuns Grigori Veriovka, conducătorul Ansamblului, care a mulțumit pentru frumoasa primire făcută solilor artei ucrainene.

Pe scenă au urcat artiști romîni care au înmînat buchete de flori artiștilor ucraineni și i-au felicitat pentru succesul obținut.

(Agerpres)

Recepția oferită de Consiliul General A. R. L. U. S.

Joi seara a avut loc la restaurantul Pescăruș o recepție oferită de Consiliul General A.R.L.U.S. în cinstea delegației oamenilor de cultură și artă și a ansamblului popular ucrainean de stat, care participă la festivitățile prilejuite de decada artei și literaturii ucrainene. Au luat parte tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, E. Bodnăraș, Al. Moghioroș, J. Fazekaș, Vladimir Gheorghiu, I. Murgulescu, P. Niculescu Mizil, I. Pas, Ghizela Vass, O. Livezeanu, E. Rodan, C. Prisnea, A. Mălnășan.

A fost de față A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și alți membri ai ambasadei.

Au participat membrii delegației de oameni de artă și cultură din R.S.S. Ucraineană: scriitorul Al. Korneiciuk, compozitorul K. F. Dankevici, artist al poporului din U.R.S.S., N. M. Ujvîi, artista poporului din U.R.S.S., N. K. Belogurov, redactor șef al ziarului „Pravda Ucraini", M. N. Ivanițki, vicepreședinte al Asociației pentru legăturile culturale cu străinătatea din R.S.S. Ucraineană și membrii ansamblului popular ucrainean de stat în frunte cu Gr. Veriovka, maestru emerit al artei din R.S.S. Ucraineană.

Recepția a decurs într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Insemnări de la o întîlnire cu Alexandr Korneiciuk

Propriu zis îl cunoscusem pe scriitorul Alexandr Korneiciuk de mult. Nu personal, ci din operele sale pe care le-am citit sau le-am văzut pe scenă și — bineînțeles — din fotografii. Zilele trecute am avut prilejul să-l cunosc a doua oară. De data aceasta personal.

...Așteptam împreună cu un grup de ziariști în elegantul hol al casei de oaspeți unde este găzduită delegația ucraineană, ca să-l întîlnim pe cunoscutul dramaturg sovietic. Desigur, discuția se ducea în jurul pieselor lui Korneiciuk. „Platon Krecet"... „Front"... „Sfîrșitul escadrei"... „Bogdan Hmelnițki"... „Crîngul de călini"... Și fiecare își punea în gînd întrebarea: Cum o fi arătînd autorul lor?

— Faceți cunoștință — tovarășul Korneiciuk...

Era vocea translatoarei. Alexandr Korneiciuk intrase în încăpere fără să-l băgăm de seamă. Ne strînge mîinile prietenește. E de statură potrivită, un obraz bronzat, o frunte înaltă, intelectuală, sub care strălucesc doi ochi vioi, plini de tinerețe. De altfel, totul în el respiră voie bună și tinerețe.

— Mai întîi — ne spune el după ce ne invită să luăm loc — aș vrea să vă rog să transmiteți mulțumiri poporului romîn care dă o atenție atît de călduroasă artei și culturii ucrainene.

Conversația nu se închega. Fiecare își pregătea întrebările.

— Ei, haideți — izbucni vesel tov. Korneiciuk — haideți să vorbim.

Și ca dintr-o mitralieră începură rafalele întrebărilor. A fost un adevărat „asalt". Alexandr Korneiciuk răspunde atent la toate întrebările. După prima impresie lăsată de apariția-i modestă, îl regăsim acum pe scriitorul combatant, pe militantul care a stat întotdeauna cu pana sa în primele rînduri ale luptei poporului său.

In timp ce vorbea, îmi trec prin minte zeci de imagini din trecut.

...Primii ani ai războiului. Poporul sovietic are de întîmpinat greutăți enorme. Intr-una din zile, în paginile ziarului „Pravda" apare o piesă de teatru. Era lipsă de hîrtie, fiecare spațiu în ziar era drămuit și deodată — o piesă întreagă. Da, era „Front" a lui Korneiciuk. In ea se discutau cele mai arzătoare probleme la ordinea zilei, erau criticate lipsurile, se arătau căile de îndreptare.

...Primii ani după război. La ordinea zilei — refacerea agriculturii distrusă de pîrjolul fascist. Aproape în fiecare oraș, pe scenele teatrelor se joacă piesele lui Korneiciuk inspirate din viața postbelică a colhozurilor.

...Au trecut doar cîteva luni de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. La Moscova și în alte centre sovietice se joacă piesa lui Korneiciuk „Aripi", născută din lupta poporului sovietic pentru înfăptuirea hotărîrilor istoricului Congres.

— Tema centrală a literaturii noastre este omul și munca lui, omul în muncă — ne spune tov. Korneiciuk. — Cînd am fost în America, în 1946, m-au întrebat unii scriitori de pe acolo de ce noi nu ne ocupăm de freudism. Le-am răspuns: pe cînd eram student se mai găseau cîte unii care se ocupau de freudism. Apăruseră chiar cărți de felul acesta: „Freudismul și literatura", „Freudismul și arta". Acum, le-am spus, n-avem timp de așa ceva.

Cineva îl întreabă ce planuri de creație are (o întrebare „clasică" în asemenea ocazii).

— Scriu o piesă... Nu, nu pot să spun ce anume... E inspirată din viața sovietică contemporană. Nu vă supărați, dar niciodată nu am spus și nu pot spune ce scriu, pînă nu termin... E o chestiune intimă...

Din păcate, cineva ne întrerupe anunțîndu-l pe tov. Korneiciuk că-i așteptat. Da, trebuie să plece, căci în zilele acestea oaspeții din Ucraina sînt solicitați peste tot.

— La revedere — ne spuse la despărțire tov. Korneiciuk. — Sper să ne revedem peste cîteva zile.

DAN LAZARESCU

Vizitînd tezaurul artei romînești

POPAS pe prispa trecutului

Dumitru Corbea

Am intrat cu sufletul la gură în fostul palat regal de pe Calea Victoriei unde sînt expuse podoabele strălucitoare aduse din Moscova. Voiam să văd ceea ce auzisem din bătrîni ori citisem în cărțile de școală cînd eram mic. In fața acestor comori îți trebuie o stare sufletească deosebită de obișnuit: te afli în fața unei oglinzi prin care vezi trecutul, de la cel mai îndepărtat și pînă la cel mai apropiat epocii noastre. Te afli în fața trecutului țării tale și a altor popoare pe care istoria le-a închis în paginile sale. Pentru tine, cetățean al unei orînduiri noi, ți se deschide un orizont vast, de necuprins. Vezi în lumea veche o lume nouă pentru tine. Privești în jurul tău și nu-ți vine să crezi. Este un basm adevărat, o vrajă a sufletului. Dacă lucrurile expuse ar avea glas, basmul ar ține o mie și una de nopți, ar vrăji cum vrăjește Șeherezada, cum vrăjește Kalevala, cum vrăjește Miorița... Basmul este un basm adevărat... Firul nu știm precis cînd începe, dar știm că sfîrșește și continuă din nou sub privirile noastre. Pe urmă iar va sfîrși și iar va continua și tot așa vor trece secole după secole și fiecare epocă va lăsa mărturia geniului și priceperii sale, biruințelor și înfrîngerilor în drumul, întortochiat de multe ori, pe care poți ajunge pe piscuri.

Fără să vrei gîndul te duce în același timp la gestul Uniunii Sovietice, a conducătorilor ei. Acest gest este măreț. Nu poate avea alt calificativ. Este un gest frățesc, de comuniști, care privesc cu grijă la dezvoltarea relațiilor dintre țările surori, fără deosebire dacă sînt mari sau mici, căci nu după kilometri pătrați se apreciază o țară. Ea se apreciază după valorile, după bunurile pe care le dă, după geniile sale. In privința aceasta tezaurul întors de la Moscova este grăitor. Țara noastră merită să stea cu cinste alături de țările frățești socialiste și celelalte țări ale lumii în ceea ce privește geniul creator al poporului, în ceea ce are și aduce în bogăția spirituală a lumii întregi. Universal este Eminescu în poezie, universal este Enescu în muzică, universal este Grigorescu în pictură. Specificul național al poporului nostru redat în arta lor, în concepția lor, îmbogățește patrimoniul spiritual universal.

Insemnătatea, valoarea tezaurului de la Moscova nu constă atît în aurul, în pietrele prețioase pe care le conține, ci în special în ceea ce ne recunoaștem pe noi: sufletul acestui popor. In aceasta constă valoarea lui pentru țara noastră, pentru Republica Populară, pentru poporul muncitor. Valorile acestui tezaur reprezintă un izvor nesecat de îmbogățire a minții și sufletului, o permanentă școală cetățenească, o universitate de artă populară, artă plastică, de artă meșteșugărească, istorie, arheologie. Pe miile de oameni, care vin din toate colțurile țării să vadă tezaurul, îi interesează mai puțin dacă pe fragmentul de brățară, găsit în dealurile Buzăului, inscripția germanică se tălmăcește: „lui Odin, patria sfîntă" sau „lui Jupiter cel sfînt al Goților". Ei nu vin pentru asta. Ei vin însuflețiți de

Panaghiare din secolul XV

gestul Uniunii Sovietice, ei vin din mîndrie patriotică, ei vin că vor să vadă, să cunoască, să se îmbogățească privind. Poate că unii vin și ca Toma Necredinciosul... Dar se conving repede și aceștia. In cazul nostru, aurul și pietrele prețioase din tezaur sînt o bogăție, dar bogăția adevărată constă în altceva, care prețuiește mai mult decît comoara lui Ali Baba, mai mult decît comoara regelui Dromichet, rege dac care l-a învins și l-a jefuit pe Lysimach regele trac.

Ce să spun?! Popasul pe prispa trecutului îndepărtat și chiar mai apropiat este cît se poate de odihnitor. Uimește bogăția și strălucirea, uimește puterea de creație, uimește amintirea, legenda, realitatea, care se împletesc, se ciocnesc și se lămuresc aci. Inima tresaltă, privirile se aprind. Frumusețile sînt ca un izvor din care bei și nu te mai saturi. Este izvorul creator al lumii antice, izvorul creator al evului mediu și al epocilor moderne.

Tezaurul este ca o oază odihnitoare și încîntătoare care îndeamnă amintirile să fugă de la un veac la altul, de la o epocă la alta, de la civilizația barbară la cea din lumea antică, la Grecia, Persia, Roma. In această oază, pe prispa trecutului, vezi popoare migratoare, barbare, sălbatice, vezi cetăți și țări dispărute, te gîndești la vremile înnegurate, luminate totuși de relicvele pe care le vedem, dar mai ales luminate de ceea ce a putut făuri mintea, geniul omului. Te gîndești la regi și împărați, la arhonți și tirani, dar mai ales la oamenii care munceau și făureau toate bunurile și toate frumusețile de care cei mai mulți nu aveau parte. Pe vremea aceea aurul și pietrele prețioase valorau totul. Omul nu valora nimic. Valoarea lui cîntărea atît cît putea cîntări un rob vîndut la kilogram.

Cu două mii de ani în urmă se scotea aur din munți. Galeriile și grotele ascunse în pîntecul munților Rodnei vorbesc de felul în care se puteau exploata minele atunci. Robul se tîra pe brînci și murea cărînd în spate minereul scump, minereul care a adus omenirii nu numai strălucirea orbitoare, dar i-a adus multe, nespus de multe nenorociri. Lacomul Dromichet pradă și ucide în război pe Lysimach, iar Traian pradă și jefuiește pe Decebal, care avea cel mai mult aur strîns de un rege în lumea antică. Acest aur a adus pierderea demnității și puterii împăraților romani... Totul îți trece prin față cînd cercetezi monezile lumii vechi expuse în tezaurul adus din Moscova. Privind monezile lui Lysimach mi-am amintit că acum cîțiva ani, la marginea orașului Cazanlîc din Bulgaria, în munții Stara Planina, pe unde se află fermecă-

(Continuare în pag. 2-a)

Premierea unor membri ai corpului didactic

Pentru participarea activă în munca de culturalizare a maselor Ministerul Invățămîntului și Comitetul Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt au acordat premii speciale în valoare de 2500 lei fiecare următorilor profesori și învățători: prof. Gheorghe Achiție, director la școala pedagogică mixtă din Deva, regiunea Hunedoara, învățătorul Emanuel Adăscăliței, director la școala elementară de 7 ani din comuna Dragomirești, regiunea Bacău, Alexandru Cristescu, profesor la școala pedagogică mixtă din orașul Cîmpulung, regiunea Pitești, Ștefan Cioroianu, învățător la școala de 7 ani din Dărvari, regiunea Craiova, Isabela Laszlo, învățătoare la școala elementară de patru ani cu limba de predare maghiară din comuna Aluniș-Fișcău, Regiunea Autonomă Maghiară, educatoarea Mândița Guter, directoarea unității preșcolare de pe lîngă școala mixtă nr. 2 din Rădăuți, regiunea Suceava, Maria Grusea, învățătoare la școala elementară de 7 ani din comuna Hundorf regiunea Stalin, prof. Ștefan Timozei, șeful secției de învățămînt a sfatului popular raional Tecuci, regiunea Galați, învățătorul Dumitru Tătaru, directorul școlii elementare din comuna Mirești, regiunea Ploești și învățătorul Dumitru Teodorescu, directorul școlii elementare de patru ani din satul Măgura, comuna Cerchezu, regiunea Constanța.

De asemenea în toate regiunile țării s-au mai distribuit 1777 premii speciale în valoare de 500 1250 lei fiecare.

(Agerpres)

ȘTIINȚA de a imita natura

Satul Tarcău învăluit într-o tăcere densă, ni se părea un cadru optim pentru existența unei stațiuni de cercetări piscicole. Poalele dealurilor sînt vecine stațiunii, înconjurînd-o cu priveliști verzi, reconfortante. Stațiunea a clădire modestă, arăta a avea stăpîni gospodari. A fost ușor să cunoaștem întreg personalul stațiunii care deși nu-i numeros, e suficient. Doar trei oameni: tînăra familie Matei (el — inginerul șef, directorul stațiunii, ea — inginer asistent) și moș Munteanu. Stațiunea are în moș Munteanu „decanul de vîrstă". Moș Munteanu vestitul pescar al apelor Tarcăului, îndrăgostitul de natură, a cărei existență, de la cea mai prozaică virstă și pînă azi se împletește cu apa izvorîtă din inima stîncii, a devenit piscicultorul stațiunii.

Trei oameni pasionați s-au unit într-o activitate de căutări, de experiențe, care în anii de existență ai stațiunii — puțini la număr — a fost deosebit de fructuoasă. Prima întrebare pusă tovarășului Matei a fost o referire directă la activitatea și preocupările stațiunii. Răspunsul, realmente o prelegere cuprinzătoare, îmbina exaltarea fiorului îndrăgostitului de natură cu deplina stăpînire a datelor științifice.

Natura, fie spre desfătare, fie spre îmbelșugare a dăruit apelor de munte o populație de pește abundentă și variată. Treptat, bogăția și varietatea de pește a apelor de munte a fost pusă în pericol de exploatarea pădurilor, de apariția implicită a plutăritului și în multe locuri de pasiunii pescărești exagerate. Era firesc ca omul acela căruia natura nu fără ostilitate și opunere, i s-a supus treptat, de-a lungul civilizației, să-i vină în ajutor. Omul, căruia avuția și frumusețea naturii i-a oferit atîtea satisfacții, era solicitat să lupte pentru păstrarea naturii în viitor, în plenitudinea bogățiilor și pitorescului ei. Sînt două sute de ani și mai bine decînd gîndirea umană, descoperind noi taine ale naturii și ajungînd la înțelegerea unor noi legi ale ei, a imaginat realizarea în condiții artificiale a înmulțirii peștilor din familia salmonidelor (familia păstrăvului). Poate pare paradoxal, totuși. Inceputul în domeniul înmulțirii artificiale a peștilor l-a făcut călugărul Don Pichon care, teoretic, în numele convingerilor lui religioase, apăra neputința cunoașterii lumii afirma că lumea e dată de o putere divină, o dată pentru totdeauna. Sînt mai bine de două sute de ani de cînd, pe Coasta de Azur, în mitropolia Monbard, călugărul Don Pichon, prin activitatea practică, prin experiențele sale, își contrazicea și-și punea sub semnul întrebării propriile-i convingeri filozofice idealiste. Călugărul Don Pichon, un mare pasionat al pescuitului, s-a lăsat pradă curiozității laice care l-a împins spre intimele taine ale naturii. Preocupat de viața peștilor ajunge la ipoteza posibilității înmulțirii lor artificiale. Inmulțire condiționată de intervenția omului. Cercetările călugărului Don Pichon au rămas totuși un început modest pînă la descoperirea cutiei de reproducere, realizată de savantul Lund. De atunci, o pleiadă bogată de continuatori ai încercărilor lui Don Pichon, aflați pe diferite hotare, au înfăptuit din căutările și descoperirile lor știința salmoniculturii.

Mărturie a tuturor frămîntărilor gîndirii umane înclinate acestor preocupări ne-au apărut zeci de volume ale căror file cunosc scrisul multor limbi și care umplu rafturile încăpătoare ale bibliotecii stațiunii. Biblioteca este singurul colț din stațiune unde domnește policromia. In rest, albul domină aproape obsedant, mărturisind grija pentru o atmosferă de laborator. Microscoapele, albinele, culoarea ce-i rava în acest decor. Lentilele microscoapelor oferă soților Matei putința de a pătrunde într-o lume tăinuită ochiului liber. Această lume complexă și pasionantă trebuie supusă gîndirii omului, trebuie guvernată de voința lui. Microscoapele, acești ochi indiscreți pentru lumea organismelor invizibile, ajută să se găsească întreg complexul de condiții artificiale în care icrele în perioada de incubație să se transforme în pui vii. Sala de incubație — casa de naștere a milioanelor de pui de păstrăvi indigeni, păstrăvul curcubeu, lostriță, cleană sau scobar, găzduiește timp de cîteva săptămîni milioane de icre. Ca orice loc destinat apariției vieții sala de incubație obligă la o igienă desăvîrșită. Această perioadă, din momentul celor succesive ale înmulțirii artificiale, solicită cel mai mult exigențele inginerilor Matei. Temperatura care se cere ușor variabilă, proporțională cu înaintarea în timp, nu suportă fluctuațiile. Săptămînile de incubație, săptămînile creației, sînt pline de emoții pentru cei doi Matei. Odată născută, generația de milioane a minusculelor ființe vii este supusă unor condiții noi care favorizează creșterea. Noua locuință poartă un nume sugestiv, explicativ: platforma de puiet. Platforma de puiet este „domeniul" moșului Munteanu.

Despre „domeniul" lui (așa-și numește sfera de preocupări) moș Munteanu poate spune „puține da-ssemnate"; cu crește „copiii". Iși mulțumește doar la apa rece și limpede. Muindu-și degetul gros într-unul din micile bazine de lemn, ne asigură că, de multe ori într-o zi, măsoară temperatura apei potrivind-o pe placul puilor. Condițiile artificiale din platforma de puiet devin treptat tot mai fidele celor naturale. Puii în creștere sînt pregătiți pentru viață. Luna din platforma de puiet mărește puii de la mărimea unui ac, la mărimea unui creion. In tot acest timp, în marile bazine artificiale li se pregătesc condiții identice celor naturale: spațiu bogat, vegetație acvatică variată, apă extrem de rece în continuă mișcare. Iau astfel contact cu mediul existenței lor viitoare.

Rod bogat umple bazinele, pe cît de pustii și reci în lipsa peștilor pe atît de vii, de animate, de prezența lor (O asemenea bogăție de pește ar provoca o satisfacție atît de intensă unui pasionat pescar amator încît i-ar putea fi fatală).

Bogăția Stațiunii de cercetări piscicole-Tarcău va popula curînd apele de munte. Prin limpezimea de cristal a apelor de munte privirea va descoperi și de-acum înainte trupurile svelte și suple ale păstrăvilor indigeni, iar reflexele apei vor legăna coloritul discret, pastelat al păstrăvului curcubeu.

O privire în perspectivă ne face să înțelegem că strădania celor trei oameni pasionați din stațiune va duce la popularea variată și abundentă cu pește a multor ape de munte și a viitorului lac artificial, lacul de baraj al hidrocentralei „V. I. Lenin". Poate cei abia născuți vor socoti cîndva că lacul de baraj e bogat în pește de la natură, dar noi, contemporanii acestor căutători, trăim satisfacția că semeni de-ai noștri au ajuns la știința de a imita natura pînă și în cele mai delicate însușiri.

Corespondenți
VALERIU LAZAROV
RODICA PALARIERU

Grija pentru om

Un telefon, un răspuns afirmativ și peste cîteva minute auto-salvarea intră pe aeroport și se oprește alături de un mic avion pe care strălucește în soare o cruce roșie. Targa pe care se află micul Constantin Stan este coborîtă cu grijă din mașină. Surorile Jena Văleanu și Nina Verejan sînt deosebit de atente deoarece pacientul nu trebuie zdruncinat. Și în timp ce pilotul deschide carlinga avionului iată-l pe Constantin Stan trecînd din auto-salvare în avion. Cazul său a fost grav. A fost adus cu avionul de la Constanța și pe aceeași cale se înapoiază acum, după operație.

Avansuri mari și avansuri mici

Nici un colțișor de loc din vatra întinsă a colectivei și nici un lan de grîu sau cuib de porumb n-a rămas necălcat și nemuncit și de Maria Ciutacu. Creșteau nespus de frumos recoltele și odată cu ele snoavele, glumele hazlii și bucuria colectiviștilor. Dar nici Maria Ciutacu nu se lăsă mai prejos. Și ea, la fel ca ei, știa să înveselească inimile.

— Rău faci tu, Marie, de nu-ți clădești un rost al tău — îi spuneau colectiviștii cîteodată.

— Ba, că nu-i tîrziu, le răspundea ea, stăpînită de un gînd.

In pas cu vremea, se înlănțuiau și faptele. Utemiștii îi încredințaseră celei mai tinere colectiviste, singura care rămăsese necăsătorită dintre fetele de măritat din gospodărie, conducerea organizației de bază U.T.M. Acum, rezultatele muncii Mariei Ciutacu se măsurau și în munca cu tinerii.

Și cum e și normal o asemenea activitate nu-i lipsită de necazuri. Să vedeți ce s-a întîmplat.

Intr-una din zile ea poposi împreună cu un grup de tineri pe vatra satului ca să plivească grîul.

— Ia priviți, măi băieți, ce bogăție se ascunde în locul ăsta, li se adresă ea tinerilor după ce privi lanul stufos și des ca perla.

In vreme ce tinerii începeau să plivească cele 30 hectare de grîu li se dădu de știre că Sterlir al lui Alexandru, împreună cu Maria Luca Florea, Vasilica Nicolae, Mihai Lazăr, Anica Dincă și Paul Zavracu s-au răzgîndit, spunînd că n-au vreme să vină la muncă.

— Nu-i lasă treburile lor, măi taică; sînt încurcați la alții — și paznicul obștii comunale, care le adusese vestea, se depărtă.

Asta nemulțumi pe toți tinerii. In vreme ce se întorceau de la plivitul grîului, Maria Ciutacu se abătu pe la Anica lui Dincă și Paul Zavracu. Discuția dintre ei se dovedi fără folos. Ei știau una și bună:

— Să-ți vezi mai întîi de-ale tale, să nu ceri socoteală altora, se înfoi ca para focului Anica lui Dincă.

— Să-mi văd de-ale mele, nimic de zis, dar v-ați înscris în gospodărie ca să munciți...

— Ba să muncească Tudor al lui Biciu și cu Ion al lui Raiu, că nu-s buni de altceva, se întărîtă Zavracu.

— Dar cînd n-o să primiți bucate, tot așa o să ziceți? Hai, spune!

— Ce te privește pe tine de altul? Intîi să vedem ce-o să primiți voi, ăia harnici... se îndîrji mai mult Anica lui Dincă.

De atunci, Maria Ciutacu nu mai avea liniște. Nu se simțea în largul ei sub povara unui amarnic necaz. Tînărul Sterlir Alexandru mergea cu oile pe cîmp și nici nu-i păsa de cei din gospodăria colectivă. Maria Luca Florea se arăta pe la gospodărie numai atunci cînd nu avea altceva de lucru. Greu își arătau fața în gospodărie și tineri ca Vasilica V. Niculae și Mihai Lazăr. Pentru o bună perioadă de timp, Anica Dincă și Paul Zavracu au părăsit satul, că doar se pot descurca și la oraș — spuneau ei. Dar nici la oraș n-au făcut isprăvi prea mari. Nu peste mult timp s-au întors și au devenit din nou musafirii gospodăriei colective. Bineînțeles că gospodăria a mers înainte și fără ei. Tineri ca Ion Toma, Micu Gheorghe, Gheorghe Iordache, Petre Mărunțelu, Nicolae Oprea și mulți alții au dovedit mult sîrg în muncile cîmpului, în dezvoltarea gospodăriei. De numele lor și al altora ca ei e legată producția de peste 2500 kg. grîu la hectar obținută de pe parcela de 60 pogoane din vatra satului și producțiile sporite de la celelalte culturi, un grajd mare și o remiză pentru adăpostul uneltelor agricole. Din veniturile obținute, gospodăria și-a mărit numărul de animale cu 26 de cai, 2 boi, 369 oi și 20 porci.

După bătălia treierișului, care a luat sfîrșit în ultimele zile ale lunii iulie, colectiviștii au întîmpinat un eveniment însemnat: împărțirea avansurilor de 40 la sută. La colectiviștii din Rasa, raionul Călărași, reg. București a devenit datină sărbătorirea acestui eveniment. Anul acesta tinerii colectiviști au organizat o petrecere pe terenul sportiv, la care i-au invitat și pe cei din sat. Deși anul n-a fost atît de prielnic, față de rezultatele obținute în sectorul individual, producția gospodăriei a fost dintre cele mai bune. De aceea, nici de data aceasta nimeni nu poate tăgădui marile posibilități ale muncii colective.

— Măi Raiule, tu ești acum o forță, o adevărată forță, de neînvins, îl îmboie Gh. Iordache, care primise avans aproape cît el (adica 527 kg. grîu și încă alte bucate). Dar te calcă o îndatorire: să-i mulțumești nevestii că te-a adus aici, printre noi.

Nu mai puțin mulțumiți se simțeau tinerii Gheorghe Micu, care ridicase ca avans numai grîu 590 kg., Panait Alexe, căruia îi revenise 403 kg. grîu sau Oprea Nicolae și Panait Dumitru care au luat împreună la avans o cantitate de aproape 1.000 kg grîu.

Insemnate cantități de produse mai primesc și tinerii colectiviști Răducanu Stancu, Ion Ciutacu, Nica Cristea, Nicu Cîinaru, Dumitru V. Andrei și alții. Tocmai de aceea tinerii necolectiviști Virgil Raiu, Ioana Postaru, Victoria Ghiță, George Anghelache și Ion Năstase priveau cu jind la bucatele primite de cei de-o seamă cu ei. Acum îi ducea mai mult ca oricînd gîndul la avantajele și posibilitățile muncii colective. In mintea lor își făcea loc cu putere un adevăr convingător. Tineri ca Paul Zavracu, Anica Dincă, Vasilică Nicolae și Sterlir Alexandru, care nu veniseră regulat la muncă, au primit acum, ca avans, cîte 40—60 kg. grîu. Nu le-a convenit deloc dar — cine știe — poate o să le fie de învățătură pentru viitor. Și după cum colectiva își va mări forțele datorită aportului lor, roadele din hambare vor arăta din plin la ce-i bună munca.

PETRE LUNGU

„Detalii..."

Scrisoare deschisă directorului întreprinderii „Filatura Romînească de Bumbac"

Mătura, mama educației?

Zilele trecute am vizitat „Filatura Romînească de Bumbac" din București. Peste tot tineret. Mi-a plăcut fabrica și mai ales oamenii. Tinerele săvîrșesc lucruri minunate. Le-am urmărit lucrînd după un nou sistem, mai bun. Aplicau metoda cunoscută sub numele de „mînuirile corecte". „Unele — mi-a spus utemista Elena Orleanu, instructoare la schimbul II ring — se conving mai greu, multe șovăie înainte de a părăsi vechiul sistem de lucru".

Eram convinsă de greutățile inerente începutului de drum. M-am gîndit însă că adevărații oameni simt că cu cît e mai greu cu atît e mai interesant, că numai izbutind să învingi vechiul simți adevărata bucurie a noului.

Și, totuși, tovarășe director Bădilă Allman, *curînd am observat că lucrurile au aici, în fabrica atît de dragă tineretului, o altă înfățișare. Asta se referă la metodele folosite pentru introducerea, acestui nou sistem de lucru.*

S-a stabilit o perioadă de timp în care să se explice tinerilor, teoretic și practic, noile mînuiri. Au fost însă și fete care n-au izbutit să înțeleagă imediat rostul lor. Ce s-a întîmplat atunci? In loc să fie mai bine clarificate, tinerele au început a fi, în mod ilegal, sancționate. Treptat, treptat „la mătură", tăierea talonului de primă, sînt doar cîteva „metode" de acest fel. O asemenea practică nu are un caracter izolat, întîmplător, așa cum încearcă să o înfățișeze tov. Octavian Georgescu, șeful secției. De „roadele" ei s-au bucurat tinerele Niculina Bratu, Veronica Iambulschi, Getta Vălimăreanu, Maria Maria, Maria Neculă, Ana Omuț din schimbul II, Angela Buzescu, Maria Anghel, Elena Coman, din schimbul I, și altele. Convingerea că „mătura este mama educației" nu o are numai tovarășul Georgescu, ci și maistrul Nicolae Moise, instructoarea Elena Orleanu și alți șefi mai mici, care s-au străduit, pasă-mite, să găsească ac pentru „cojocul retrograzilor".

Dar oare numai acestea se pot spune despre felul cum sînt „educați" aici tinerii? S-au întîmplat lucruri și mai și. Utemista Artemiza Cîmpeanu, maistoriță a unei brigăzi din schimbul I, din pricina unui diferend cu maistrul Emanoil Negulescu a fost gonită de la mașină. Artemiza și-a spus pă-

sul celor de la comitetul U.T.M. Cînd a revenit la lucru Negulescu n-a uitat însă să-i spună: „Te-ai dus la U.T.M., dar te am eu în mînă!" Și n-a mințit. In luna următoare i-a tăiat fetei prima. Și cu Maria Tudose a avut acest maistru o discuție „neplăcută". Rezultatul — tăierea primei.

Inlocuirea muncii de convingere cu metode administrative, cu practici brutale compromite ideea pentru care se militează, oricît ar fi ea de justă, scade elanul tinerilor, frînează în realitate aplicarea metodelor înaintate de lucru. Munca le este dragă tinerilor, ea face parte din viața lor, din preocupările de fiecare zi, și dacă unii se lasă mai greu convinși de eficacitatea unei noi metode, cu aceștia trebuie să se muncească cu răbdare, cu perseverență, cu dragoste tovărășească.

De practicile existente la F.R.B. sînteți răspunzător în primul rînd dumneavoastră, tovarășe director, și colectivul de conducere al fabricii. Păcat că organele de conducere ale Ministerului Industriei Ușoare și C.C. al Sindicatului de specialitate nu v-au tras la răspundere. Doriți să educăm buni muncitori, disciplinați, activi? Lichidați metodele înapoiate!

LIDIA POPESCU

Un om și-a ieșit din fire...

Toți cîți îl cunosc spun despre Ion Niculescu, tractorist fruntaș la S.M.T.-Fetești, că-i un băiat bun, vesel și foarte, foarte calm. De un calm exasperant, de-a dreptul proverbial. Se spune că situațiile cele mai dificile, necazuri dintre cele mai mari nu-l scot din fire. Din gura lui nu vei auzi niciodată o înjurătură. Unii sînt gata să-ți afirme chiar că nici nu știe să înjure. Cînd e totuși necăjit și i se întîmplă ceva neplăcut, fluieră. Fluieră și cîteodată fredonează chiar și cîte o melodie. Zilele trecute însă, Niculescu a fost de nerecunoscut. A înjurat. S-a înfuriat așa cum nu s-a înfuriat niciodată și a înjurat — și încă destul de virtos. Vestea aceasta care pentru cei de la S.M.T. Fetești nu putea fi cu nimic mai puțin uimitoare decît un cataclism, a făcut în numai cîteva minute înconjurul întregii stațiuni.

Inmărmurire generală. Multora nu le venea a crede. Ca într-un adevărat pelerinaj la moaștele unui sfînt făcător de minuni, oamenii au mers la fața locului, să vadă și să audă cu ochii și urechile lor. I-am urmat și eu.

Intr-adevăr, minunea se înfăptuise. Furios, în mijlocul unui întreg calabalîc de piese ale unui tractor ce fusese demontat, Ion Niculescu înjura...

Uluiți, cu ochii holbați și gurile căscate, toți priveam minunea minunilor. După cîteva clipe, cînd groaza s-a mai risipit, am putut asculta explicația inginerului mecanic șef, Constantin Nichita. Ascultați-o și dumiriți-vă:

Inaintea începerii campaniei agricole de primăvară, Ion Niculescu, după ce făcuse cu K.D.P.-ul său 900 de hantri — ceea ce înseamnă mult, chiar foarte mult, peste normele stabilite — l-a băgat în reparație generală. Mecanic priceput, el s-a străduit să-și repare tractorul cît mai bine. Ca la orice reparație generală, Ion Niculescu a băgat motorului său și segmenți noi. (Instrucțiunile prevăd că viața unor segmenți este de cel puțin 200 hantri). Cînd holdele Bărăganului au prins a se pîrgui, apăsînd pe accelerator, Ion Niculescu a pornit cu K.D.P.-ul în marea bătălie a strîngerii recoltei. Cîte planuri, cîte vise nu și-a făcut el în acele zile: „Tractorul îi ca și nou. Am să realizez două, ba poate chiar și trei planuri, cîmp îi destul". Și munca a început. O zi, două, trei... Și aci s-a oprit. Nu elanul tineresc al lui Ion Niculescu, ci K.D.P.-ul său, cel socotit aproape nou. Tovarășii de brigadă au continuat lupta. Ion Niculescu a încercat să-i facă ceva K.D.P.-ului, dar toate strădaniile au rămas zadarnice. Invins, trebuia să se retragă din luptă. La remorca unui rutier și-a adus tractorul în stațiune. In prima clipă conducerea stațiunii i-a „sărit" în cap. „O să-ți imputăm reparația". Ion Niculescu a scrîșnit din dinți dar a continuat să fluiere. S-a apucat și și-a demontat motorul. Cînd a ajuns cu demontajul la pistoane și cilindri nu s-a mai putut abține, cataclismul s-a dezlănțuit. Minunea s-a întîmplat. Ion Niculescu s-a înfuriat, și-a ieșit din fire și a prins a înjura. După numai 35 de hantri, segmenții lui cei noi aveau în locul uzajului de 30—40 sutimi de milimetru — 7 milimetri uzaj. 7 milimetri! Și să mai spună cineva că nu avea dreptul să-și lasă din fire!

Meticulos, inginerul ne făcu și un mic calcul: ce înseamnă acești 7 milimetri de uzaj. 160 lei, prețul a 20 de segmenți noi, 1300 lei costul integral al îngrijirii nr. 4, îngrijire care echivalează cu schimbarea segmenților. Pe deasupra,

scoaterea din producție în plină campanie a tractorului pe cel puțin 6 zile.

Dar furia lui Ion Niculescu deveni și mai de nestăvilit în momentul în care magazinerul îi aduse noii segmenți. In primul rînd partea exterioară a segmenților nu era finisată. La rodaj lustruirea lor la „oglindă" înseamnă un uzaj de peste un milimetru. In al doilea rînd, segmenții nu au elasticitatea necesară, pot fi îndoiți, asemenea unor inele confecționate din cel mai inferior fier. Noii segmenți, ca și cei cu pricina, purtau marca: „I.M.S.-Roman".

Ei, acum spuneți și dumneavoastră, după ce v-am oferit aceste detalii, are ori nu dreptul Ion Niculescu să-și lasă din fire?

I. ȘERBU

Viziunea cinematografică a tragediei lui Othello

Ne-am obișnuit să asociem piese-cheie ale repertoriului shakespearian de numele unor interpreți excepționali, care au dat o nouă viață eroilor plămădiți de „marele Will". „Hamlet" sau „Othello", „Regele Lear" sau „Romeo și Julietta" ne-au rămas în amintire ca mari creații actoricești: vorbim despre Hamlet-Lawrence Olivier sau despre Othello-Mordvinov.

Sub acest raport, filmul „Othello" realizat de studiourile sovietice ne rezervă o surpriză. In acest caz trebuie vorbit nu despre vreun interpret, ci în primul rînd despre regizor, pentru că tot ceea ce îți transmite de astă dată „Othello" se leagă indisolubil de creația regizorului Serghei Iutkevici. Desigur, el s-a bizuit pe aportul unor interpreți sensibili și receptivi — în special Serghei Bondarciuk (Othello) și Andrei Popov (Jago) — pe muzica inspirată a lui Aram Haciaturian, pe arta cu totul remarcabilă a operatorului E. Andrikanis. Dar toți și-au unit talentul pentru a pune în valoare concepția scenaristului și regizorului Iutkevici. Poate pare paradoxal, dar după acest film vom pomeni probabil despre Othello-Iutkevici, deși nici nu știm măcar cum arată la față.

In viziunea lui Serghei Iutkevici, filmul unește respectul pentru sensurile fundamentale ale textului cu o tratare originală, dinamică, întru totul cinematografică a tragediei, ale cărei proporții capătă un relief aparte pe ecran. Cum este de închipuit, scenariul filmului nu putea cuprinde întreg textul tragediei, ecranul înapoindu-ne pasaje întregi comprimate în cîte o singură metaforă cinematografică. Toate rezolvările cinematografice inedite (schimbarea locului acțiunii, amplificarea unor momente, estomparea altora, folosirea cu insistență — uneori excesivă — a leit-motivelor de ordin plastic sau muzical, marea funcție dramatică acordată unor detalii avînd putere de simbol etc.) poartă însă amprenta spiritului shakespearian.

In piesă, tragedia care urmează să se dezlănțuie este prevestită încă în primul act de cuvintele cu care Brabanțio îl apostrofează pe Othello, după ce acesta a dat pe față întreaga poveste a dragostei dintre el și Desdemona: „Azi și-a trădat tatăl, mîine, cine știe, soțul!" Pe ecran momentul a căpătat amploare, regizorul adîncindu-i semnificația de avertisment prin intervenția mută a lui Jago: după replica rostită de tatăl Desdemonei, cu brațul întins amenințător spre tînăra pereche, apare Jago, aflat undeva prin preajma lor și, cu o mișcare iute, ridică de pe treptele albe ale intrării Palatului Dogilor batista roșie scăpată de Desdemona oferindu-i-o insinuant. In privirile lui sclipește parcă promisiunea că nu va mai lăsa să treacă un al doilea prilej de a folosi batista în socotelile lui josnice. Intr-adevăr, pierdută a doua oară, ea va deveni principala probă cu care perfidul intrigant îi va dovedi lui Othello pretinsa necredință a Desdemonei. De altfel „motivul batistei", despre care au vorbit atîta comentatorii tragediei, străbate — în deplină corespondență cu intențiile lui Shakespeare — întregul film. Ca un amănunt în plus, el prilejuiește un moment de puternică emoție atunci cînd Othello, chinuit de îndoieli, bănuind vinovăția Desdemonei și totodată neputînd să creadă în prihănirea purității ei morale, îi cere batista, o primește în mînă și — fără să se uite la ea — își îmbrățișează soția ca eliberat de lanțul bănuielilor. Totul durează doar o clipă, căci privirile-i cad pe batista albă — alta decît cea dăruită de el Desdemonei — și iarăși îl cuprind flăcările neîncrederii, ale geloziei. Iar în final, batista cea roșie pierdută de Desdemona și strecurată de Jago în locuința lui Cassio, pricinuind astfel întreaga suită de întîmplări nenorocite care au culminat cu moartea eroilor, reapare în mîinile lui Cassio ca un martor trist, evocînd cumplita tragedie.

Procedeul amplificării unor idei aflate în germene în textul tragediei a fost folosit de Iutkevici în repetate rînduri. Aplecat deasupra fîntînei, cu un rictus satisfăcut întipărit pe față, Jago își pune la cale intriga: din virtuțile Desdemonei întoarse împotrivă-i, va împleti plasa în care-l va prinde pe Othello și-l va încurca pe toți. Iar într-o secvență care urmează îl vedem pe Othello, împuns de Jago cu cele dintîi ace ale îndoielii, rătăcind printr-o adevărată pădure de plase pescărești întinse la uscat. Chiar dacă unora metafora li s-a părut ostentativă, disonantă față de ansamblu, este evident că ideea exprimată de Shakespeare — Jago țese o pînză ca de păianjen din care, odată intrat, Othello nu va mai putea scăpa — este inspirat reliefată în transpunerea cinematografică.

Nu ne propunem să prelungim cu alte exemple ilustrarea modului în care — pe întreg parcursul filmului — Shakespeare a fost „tradus" cinematografic de Iutkevici. Creatorul filmului a expus singur într-un amplu studiu principiile și modalitățile de detaliu prin care a crezut necesar să-l „recreeze" pe Othello pentru a apare pe ecran și destule din acestea au fost citate în presă. Cel mai nimerit este ca fiecare să le descopere și să le aprecieze singur, văzînd filmul.

In schimb, sînt de observat în viziunea care a stat la temelia realizării filmului, anumite particularități, demne să ne rețină atenția.

In film, dragostea dintre viteazul general maur și frumoasa Desdemona n-a generat mari scene de iubire, de intensitatea și farmecul neuitat al celor trăite, de pildă, de Mordvinov și partenera sa pe scena teatrului Mossoviet. Introducerea la film, situată în afara acțiunii propriu-zise, precedînd chiar și genericul, explică, prin prisma Desdemonei, pe ce temeiuri s-a născut în sufletul ei dragostea pentru curajosul și nobilul bărbat, trecut prin atît de grele încercări. După cum momentul în care, abia sosit în insula Cipru, Othello aproape zboară în întîmpinarea dragostei sale, care-l așteaptă fremătînd de emoție, trasmite ceva din tumultul sentimentelor de iubire care i-au unit. Intre cei doi protagoniști nu există însă aproape nici o scenă de mare înălțare sufletească pe altarul dragostei: mîngîierile pe care și le dăruie în seara sărbătorii căsătoriei lor sau delicatețea cu care puternicele mîini negre ale maurului se joacă cu degetele fine, prelungi ale Desdemonei sînt eclipsate de momentele cînd Othello, orbit de gelozie, își bruschează și își jignește soția. Serghei Iutkevici a urmărit mai ales felul cum lucrează otrava turnată de Jago în sufletul lui Othello, neglijînd — cu premeditare aș zice — redarea întregii poezii a dragostei lui Othello pentru Desdemona, chiar și atunci cînd amenințarea acțiunilor pregătite de Jago, abia planează deasupra proaspetei lor fericiri. Această explicație poate servi, cred, și pentru înțelegerea locului pe care-l ocupă Jago în film. Departe de a apare ca un „geniu rău", ca un diabolic maniac al înșelăciunii și defăimării, Jago a fost văzut de Iutkevici ca un foarte pămîntean intrigant, înnodînd zelos sforile urzelilor sale pentru a-și satisface dorința de parvenire, setea de răzbunare. Dacă dimensiunile negative ale caracterului său nu zguduie, iar unora au părut prea descoperite, în schimb autorul filmului i-a acordat lui Jago un loc central în conflict, în jurul său dezvoltîndu-se întreaga tragedie. De altfel, odată cu smulgerea măștii lui Jago de către Emilia, care-i deschide ochii lui Othello (luminile ce se aprind în privirile lui Bondarciuk dau senzația materială a deschiderii ochilor, a înțelegerii) maurul, eliberat de nefasta influență cu prețul unei sîngeroase experiențe își exteriorizează în sfîrșit întreaga dragoste atîta timp prea puțin dezvăluită pentru ființa ucisă pe nedrept.

Măreția prăbușită „a celui care a ucis din cinste", a celui „care a fost odată Othello", a celui care, copleșit de durere, știe că acum iubirea-i e fără speranță, călinîndu-se amar, dă un final tulburător filmului. Iar monologul rostit de Bondarciuk înainte ca Othello să-și pună capăt zilelor pentru a se alătura în veșnicie iubitei sale, are sensul — uimitor de clar redat de actor — al unei largi deschideri de orizont. „Ca rășina dătătoare de viață a copacilor Arabiei", lacrimile și vorbele înfrîntului au forța miraculoasă de a întrema, avertizînd pe fiecare să se ferească de tragica orbire a lui Othello.

Suscitînd numeroase discuții înfierbîntate, unele în contradictoriu, filmul „Othello" este unanim recunoscut ca o reală biruință a artei cinematografice ca gen independent (premiul I pentru regie acordat la Festivalul Filmului de la Cannes e o dovadă elocventă). El vine să se alăture seriei de strălucite creații cinematografice cu care marii artiști contemporani din diferite țări ale globului cinstesc și fac să trăiască mereu viu geniul lui Shakespeare.

MIHAIL LUPU

O scenă din film

Popas pe prispa trecutului

(Urmare din pag. 1-a)

toarea vale a trandafirilor, denumită în bulgărește Dolinarozente, am văzut presupusul mormînt al căpeteniei thrace. Cripta a fost întîmplător descoperită în timpul celui de-al doilea război mondial. In criptă s-au găsit arme, podoabe, monezi. Scheletul s-a pulverizat în cei două mii de ani, iar la prima vibrație de aer s-a sfărîmat și n-a rămas decît o pulbere fină de praf... In această criptă a fost înmormîntat regele ale cărui monezi de aramă au ajuns pînă la noi.

Gradul de cultură din vremea lui, viața statală, se poate vedea și din fresca păstrată în condițiuni excelente pe pereții criptei. Monezile și cripta sînt singurele mărturii palpabile din acel trecut îndepărtat, uitat, necunoscut aproape.

Grăitor este geniul popular în meșteșugul odoarelor laice și bisericești. Un Alexandru din Varița ne amintește meșteșugul celebrului Peter Fischer care a lucrat nouă ani la ușa de fier a catedralei lutherane din Wittemberg și la bula antipapală turnată în metal care au rămas neatinse de veacuri pînă în zilele noastre. Cine a lucrat „Cloșca cu Pui" n-a fost mai prejos de Peter Fischer în neamurile germanice migratoare care au ajuns pînă la noi în Buzău... Pe catifelele importate din Genova au fost cusute legende bisericești cu același rafinament și pricepere cu care erau înzestrați meșterii de pe malurile Mării Mediterane... Sufletul nostru vibrează în fața tuturor frumuseților trecutului, dar nespus de mult se înalță în fața tablourilor celor mai mari maeștri ai noștri de artă plastică.

După ce ai vizitat acest tezaur de frumusețe și bogăție, te simți fericit, mulțumit. Este bucuria, sărbătoarea și triumful poporului nostru, regimului de democrație populară

Tezaurul este oglinda trecutului. El înfrumusețează prezentul și dă avînt viitorului.

Vizita tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și Al. Moghioroș în Ucraina Sovietică

KIEV 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 28 august Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Alexandru Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al P.C. din Ucraina și un grup de specialiști în agricultură din R.P.R. printre care Nicolae Giosan, membru supleant al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, și-au continuat călătoria lor prin Ucraina. În dimineața zilei de 28 august ei au sosit din Harkov la Zaporojie.

Oaspeții au fost întîmpinați de A. I. Gaevoi, secretar al Comitetului regional de partid Zaporojie, M. A. Rudici, secretar al Comitetului orășenesc de partid Zaporojie, P. A. Vasiliev, și V. I. Șestopalova, vicepreședinți ai Comitetului executiv regional, membri ai Biroului Comitetului regional de partid, A. A. Logvinov, șeful Direcției regionale agricole. Pionierii au oferit oaspeților buchete de flori.

De la aeroport tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko și persoanele care îi însoțesc au plecat la sovhozul „Peremoga" din raionul Vasilievka. Acesta este o mare gospodărie pentru creșterea animalelor avînd o suprafață de 7.560 de ha. Sovhozul are peste 1.700 de capete de vite cornute mari, aproximativ 1.400 de porci. În primele zece luni ale anului economic cantitatea mijlocie de lapte dată de o vacă a atins 3.078 kg. — cu 560 de kg. mai mult decît cantitatea obținută în aceeași perioadă a anului trecut.

Recolta medie a păioaselor este de 24,8 chintale de pe hectar.

V. I. Ceaplenko, directorul sovhozului, și P. I. Cervenko, șeful direcției regionale a sovhozurilor, au pus la curent pe oaspeți cu activitatea gospodăriei.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko, A. I. Gaevoi, A. A. Logvinov și specialiștii în agricultură din R.P.R. au urmărit pe cîmp modul cum funcționează combina „Sk-2,6" cu care în acest timp era recoltat porumbul pentru siloz. În sovhoz muncile sînt în toi: pe vaste suprafețe combinele „Ku-2" efectuează strîngerea în două faze a porumbului la maturitatea ceroasă-lăptoasă.

Oaspeții au luat cunoștință de procesul însilozării porumbului în știuleți, au vizitat parcela de hibrizi a porumbului unde se obțin semințe hibride „Vir-42". În sovhoz sînt semănate peste 1.200 de hectare de porumb, dintre care 400 de hectare sînt repartizate pentru parcela de hibridare.

Oaspeții au manifestat un mare interes față de metodele de producție a semințelor hibride și organizarea producției semințelor de porumb.

Oaspeților li s-a arătat îngrășarea pe grupe a porcilor cu folosirea tracelor automate și a adăpătoarelor automate, ceea ce reduce simțitor brațele de muncă și prețul de cost al producției de carne de porc.

După ce au luat cunoștință de activitatea sovhozului, oaspeții și persoanele care îi însoțesc au plecat în raionul Kamenka-Dneprovskaia la sistemul de irigație „Kanenski Pod" unde se află construcțiile hidrotehnice pentru irigarea a 16.000 hectare de pămînturi dintre care sînt deja irigate 9.000 de hectare.

Vizitînd stațiunea de pompare din Ivanovo oaspeții au plecat la colhozul „Lenin" din acest raion. Ei au fost întîmpinați de G. T. Klișin, președintele colhozului, I. I. Maslivet, secretarul organizației de partid a colhozului, de membrii administrației și de activul de colhoznici. Ei au întîmpinat pe oaspeți cu aplauze călduroase. Potrivit vechiului obicei, bătrînul colhoznic I. P. Bilîk a întîmpinat pe tov. Gh. Gheorghiu-Dej cu pîine și sare pe un ștergar brodat, iar pionierii au oferit oaspeților buchete de flori și le-au prins în jurul gîtului cravate de pionieri.

Președintele colhozului G. T. Klișin a vorbit pe larg despre activitatea artelului agricol. Artelul are peste 5.300 hectare de pămînt, dintre care 1.100 de hectare sînt irigate. Oaspeții romîni au manifestat un interes deosebit față de agrotehnica cultivării porumbului pe loturile irigate, precum și față de procedeele de irigare folosite în colhoz.

Conducerea colhozului a invitat pe tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko, A. I. Gaevoi, A. A. Logvinov și pe specialiștii în agricultură din R.P.R., precum și pe persoanele care însoțesc pe oaspeți, la un prînz. În cadrul unei convorbiri prietenești în timpul prînzului președintele colhozului G. T. Klișin, agronomul V. E. Bondar, secretarul organizației de partid a colhozului, I. I. Maslivet, brigadierii și colhoznicii fruntași au povestit despre activitatea lor, despre viața colhozului și perspectivele dezvoltării lui pe viitor.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko, A. I. Gaevoi au urat colhoznicilor noi succese și mai mari în muncă.

Seara tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko, Nicolae Giosan și grupul de specialiști în agricultură din Romînia au asistat în sala de concerte „Glinka" la concertul colectivelor de artiști amatori.

ODESA 30 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 29 august Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, Alexandru Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, A. I. Gaevoi, secretar al Comitetului regional de partid din Zaporojie și grupul de specialiști în agricultură din R.P.R. au vizitat centrala hidroelectrică „V. I. Lenin" de pe Nipru. (Dneproghes).

P. I. Ivanov, directorul Dneproghesului, a vorbit despre istoria acestei centrale.

După vizitarea Dneproghesului și a monumentelor orașului, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko, precum și specialiștii în agricultură romîni au plecat cu avionul în raionul Berezovsk, regiunea Odesa.

Pe aeroport oaspeții au fost întîmpinați de L. I. Naidek, secretar al Comitetului regional de partid din Odesa, I. I. Sivolap, vicepreședinte al Comitetului Executiv regional, A. P. Homko, secretar al Comitetului raional de partid din Berezovsk, M. M. Kisil, președintele Comitetului Executiv raional, M. A. Posmitnii, Erou al Muncii Socialiste, președintele colhozului „Budionnîi", P. A. Pankov, directorul S.M.T.-ului din Șevcenko, și de alți reprezentanți ai raionului. Pionierii au oferit oaspeților buchete de flori și le-au legat cravate de pionieri.

Oaspeții s-au îndreptat imediat spre ogoarele colhozului „Budionnîi". Aici ei au vizitat semănăturile de porumb cu știuleți mari, semănăturile de mei, hrișcă, ogoarele dezmiriștite de pe care s-a recoltat grîul de toamnă. După aceea oaspeții s-au îndreptat spre gospodăria colhozului unde li s-a făcut o primire cordială P. G. Kalnicenko și N. G. Varda, cei mai în vîrstă membri ai artelului agricol, au oferit tov. Gheorghiu-Dej pîine și sare, iar tinerii buchete de flori.

Colhozul „Budionnîi" este unul dintre cele mai bune din Ucraina. El este o școală a experienței înaintate. Colhozul însămînțează suprafețe mari cu culturi cerealiere, porumb, floarea-soarelui, legume, cartofi etc. Horticultura și viticultura colhozului sînt foarte dezvoltate. În colhoz se numără peste 2000 de porci, 1180 de vite cornute mari, 1300 de oi și 6000 de păsări.

M. A. Posmitnii a vorbit despre activitatea colhozului subliniind îndeosebi că noul sistem de planificare a agriculturii a constituit un stimulent puternic pentru dezvoltarea continuă a producției colhoznice.

Oaspeții au vizitat fermele pentru creșterea animalelor, gropile de însilozare, coșarele, clubul, estrada de vară, străzile noi ale locuințelor colhoznicilor și via. Conducerea colhozului a oferit un prînz în cinstea oaspeților.

Grupul de specialiști în agricultură din Romînia a vizitat S.M.T.-ul din Șevcenko și parcela de experimentare a soiurilor din Berezovsk.

Din raionul Berezovsk tovarășii Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko, L. I. Naidek și grupul de specialiști în agricultură din Romînia au plecat pe calea aerului la Odesa.

Pe aeroportul din Odesa oaspeții au fost întîmpinați de F. E. Kozlrev, M. P. Maksimenko, A. F. Cerniavski, secretari ai Comitetului regional de partid din Odesa, A. D. Stepanenko, secretar al Comitetului orășenesc de partid, G. F. Ladvișcenko, președintele Comitetului Executiv orășenesc.

Pe străzile orașului oaspeții au fost salutați cu căldură de oamenii muncii.

În seara zilei de 29 august tovarășii Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko și L. I. Naidek au asistat la Teatrul de Operă din Odesa la spectacolul de balet „Lacul lebedelor".

La 30 august tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Al. Moghioroș, tov. A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, tov. L. I. Naidek, secretar al Comitetului regional de partid din Odesa și specialiștii romîni în agricultură, au vizitat Institutul unional de selecționare și genetică din Odesa.

Directorul Institutului, academicianul F. G. Kiricenko, a vorbit oaspeților despre activitatea acestui Institut. Institutul a creat peste 30 de varietăți de culturi agricole, care ocupă în producție peste 8.000.000 de hectare. Lucrările teoretice și practice ale Institutului în domeniul selecției plantelor, genetică, agrotehnică sînt larg cunoscute. Institutul desfășoară o intensă activitate în colhozuri și sovhozuri pentru introducerea de noi varietăți de grîu de toamnă, porumb și alte culturi, cu o mai mare productivitate la hectar.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, A. I. Kiricenko și persoanele care l-au însoțit s-au îndreptat spre Institutul ucrainean de cercetări științifice în domeniul viticulturii și vinificației „V. E. Tairov", care se află în apropiere de Odesa. Directorul Institutului, I. A. Kitaev și colaboratorii științifici au arătat oaspeților că Institutul funcționează de peste jumătate de secol. El lucrează în domeniul selecționării, agrotehnicii viticole și al tehnologiei producției vinurilor. Institutul întreține legături strînse cu colhozurile și sovhozurile din Ucraina și le acordă un ajutor practic.

După ce s-au documentat asupra activității Institutului, oaspeții au vizitat orașul Odesa.

Tov. G. F. Ladvișcenko, președintele Comitetului executiv orășenesc din Odesa și tov. A. D. Stepanenko, secretar al Comitetului orășenesc de partid, au oferit un prînz în cinstea oaspeților romîni.

* *

Seara, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș și persoanele care i-au însoțit au plecat cu avionul spre patrie. Pe întregul parcurs spre aerodrom ei au fost salutați cu căldură de oamenii muncii din oraș.

La aerodrom, oaspeții au fost conduși de A. I. Kiricenko, prim secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, L. I. Naidek, prim secretar al Comitetului regional de partid Odesa, M. P. Maksimenko, A. F. Cerneavski, V. D. Soldatov, secretari ai Comitetului regional de partid, A. D. Stepanenko, secretar al Comitetului orășenesc de partid; G. F. Ladvișcenko, președintele Comitetului executiv orășenesc, și alții.

SPORT

Un meci cu istorie

În ceea ce ne privește, din cele două întîlniri din Capitală disputate în cadrul etapei de ieri a campionatului Categoriei A de fotbal, am ales-o pe cea de pe stadionul Republicii. Aceasta ținînd seama că de fiecare dată partidele militarilor și feroviarilor au dat naștere la spectacole fotbalistice reușite, la dispute vii. Și n-am regretat pentru alegerea noastră (în măsura în care cele două întîlniri nu puteau fi cuplate). Întîlnirea dintre echipele C.C.A. și Locomotiva București a satisfăcut, a plăcut celor peste 40.000 de spectatori. Atît desfășurarea meciului cît mai ales evoluția scorului (deși rezultatul 4-2 nu ar arăta la prima vedere) au fost deosebit de palpitante.

Încă din primul minut, feroviarii bucureșteni încearcă poarta prin Copil. Apoi, fazele se repetă cu insistență. Semenescu, Ferenczi și mai ales Georgescu, ratează pe rînd ocazii foarte clare. Nu trec astfel nici 13-14 minute de joc și spectatorii „jeleau" deja cele 3-4 „goluri" pe care feroviarii, nereușind să se descurce eficient în fața porții, nu le-au marcat. Doar în minutul 37 feroviarii reușesc să deschidă scorul prin Filote. Pînă la sfîrșitul reprizei, deși ocaziile abundă de ambele părți (se trage destul de mult la poartă) rezultatul rămîne același. În cea de a doua repriză, numai după 5 minute de joc, militarii egalează prin Cacoveanu. Vom asista din nou la un rezultat nedecis? (Întîlnirea din tur s-a terminat la egalitate 1—1). Nu! Încă cîteva minute și Locomotiva ia din nou conducerea. Toma degajează mingea cu mîna pînă la.. Georgescu care marchează printr-o lovitură puternică: 2-1. Deacum înainte, militarii sînt cei care insistă puternic desfășurînd un joc mai clar, mai eficace. În această parte a jocului — cînd de altfel egalează prin Onisie — fotbaliștii militari prin jocul prestat ne-au adus aminte de echipa C.C.A. în mare formă. Feroviarii, spre desamăgirea miilor de spectatori, în ultima parte a reprizei a doua, scad ritmul. Totuși, numai cu 20 de minute înainte de terminarea întîlnirii, cei mai mulți dintre suporterii feroviarilor credeau dacă nu în victorie, într-un rezultat de egalitate sigur. (Rezultat de egalitate oarecum meritat). În ultimele 15 minute jucătorii militari reușesc însă să marcheze încă de două ori prin Tătaru și Constantin și să-și adjudece victoria cu 4-2 (0-1).

S. SPIREA

Vestitori ai noului

Mîini de aur

Pietroșița pare a fi o așezare dintre cele mai pitorești de pe valea Ialomiței menită anume să constituie un bogat izvor de inspirație pentru sensibilitatea muntencelor care transmit din generație în generație frumusețea artei țesutului de covoare. Faima iscusinței lor s-a dus pînă hăt departe. Carpetele și covoarele s-au țesut ani și ani așa cum s-a pomenit din bătrîni la războaie manuale, creînd un renume meritat industriei casnice locale

Cu 5 ani în urmă, 27 țesătoare, înțelegînd nu numai gingășia culorilor pe care le îmbinau cu meșteșug în zeci și zeci de covoare, ci și prefacerile vremurilor noastre, rosturile noi care se țes trainic de la un capăt la altul al patriei, și-au durat un drum nou. Și-au adus războaiele laolaltă, începînd să lucreze în cadrul cooperativei pe care au înființat-o și căreia i-au dat numele Anei Ipătescu.

Acum, încă înainte de a urca scara care duce în ateliere, auzi din stradă cum se îmbină bătăile războaielor cu vocile puternice, melodioase ale țesătoarelor. Nu mai sînt 27, cîte erau acum 5 ani, numărul lor a trecut de 100, iar altele peste 60 lucrează în secțiile înființate la Runcu, la Moroeni, la Valea Țifii... Nici războaiele la care lucrează nu mai sînt aceleași; iată unul din cele 10 războaie noi, de o mărime aparte, la care țes cîte 3 cooperatoare și unde migăloasele modele devin opere de artă.

Responsabila secției, tovarășa Natalia Marmandiu, nu se sfiește să rostească cuvinte de laudă pentru dibăcia tuturor țesătoarelor și cu deosebire pentru Eugenia Manta și Maria Dicu, care sînt fruntașe pe unitate.

Într-o sală alăturată cîteva codane, printre care utemistele Olga Pantelimon, Anastasia Ioia, Maria Ilie și altele sînt numai ochi și urechi. Una din cele mai pricepute țesătoare, Maria Gealcpu, le explică pe îndelete A.B.C.-ul lucrului la gherghef. Peste 6 luni, sfîrșind cursurile de calificare, ele vor deveni lucrătoare.

Și cooperatoarele au cu ce se mîndri. Familia lor crește mereu: curînd va lua ființă o secție de țesut la Rîu Alb. Planul pe semestrul I a fost depășit cu 9 la sută iar pe luna trecută cu 21,6 la sută.

Cît de curînd vestea despre mîinile de aur ale meșteșugăritelor de aici va trece hotarele patriei, odată cu covoarele lucrate de ele. Privind aceste obiecte, vei putea descoperi, pe lîngă bogăția artei noastre populare, și cîte ceva din intensa paletă a naturii risipită darnic pe meleagurile Pietroșiței.

Corespondent
EMILIAN GEORGESCU

Glorie maternă

De nenumărate ori m-am oprit în fața tabloului „Odihnă pe cîmp" a maestrului Corneliu Baba. Chipul femeii care veghează în noapte somnul copilului și al soțului, chipul mamei ostenite, hămesită, copleșită de griji, mă înfioară.

Deși nu seamănă cu mama, în trăsăturile fetei sale întîlnesc aceeași tristețe ce brăzda obrazul mamei mele, aceeași durere și revoltă aceiași ochi plini de bunătate și înțelegere pentru copii. Ore întregi rămîn țintuit lîngă acest tablou trăind aevea viața obidită ce o rezerva femeilor sărace statul capitalist.

Deunăzi, întîmplarea a făcut să admir o scenă pe care încă nici un artist n-a pictat-o. Eram în sala de ședințe a sfatului popular al raionului Giurgiu. Se distribuia ajutorul familial de stat. Pe bănci așteptau zeci de femei. Pe bluza uneia am remarcat o mică decorație: Gloria Maternă. Anghelina Popescu dăduse viață la 10 copii și merită să fie Mamă Eroină.

La fel ca ea sînt și Zamfira Olaru, Georgeta Toma, Maria Constantin și alte zeci de femei care, în aceeași zi, au ridicat ajutorul familial de stat. Pe fețele lor am descoperit trăsături noi: siguranța în ziua de mîine, încredere în viitorul copiilor, mulțumirea și mîndria de mamă.

Însăși adunarea aceea dovedea ocrotirea și stima de care se bucură femeile în regimul nostru democrat-popular.

Corespondenți
I. N. COCULEANU
și VASILE TAMAȘ

Magazinul tineretului

În orașul Roșiori s-a deschis un nou magazin alimentar „Magazinul tineretului". Aici, locuitorii orașului sau ai satelor din împrejurimi găsesc bogate sortimente de produse. Pretutindeni în magazin este ordine și deservirea se face în bune condițiuni. Tocmai de aceea i s-a dus vestea în tot raionul. Istoria lui e scurtă.

Dezbătînd documentele celui de al II-lea Congres al U.T.M. comitetul organizației U.T.M. de la O.C.L. Roșiori a hotărît înființarea unui magazin alimentar, deservit în întregime de către tineret. Inițiativa tineretului a fost sprijinită de organizația de partid și conducerea întreprinderii și a devenit realitate. Responsabil al magazinului a fost numit utemistul Vintilă Burcă, iar vînzători tinerii Ion Florea, Maria Tarmingan și alții.

Prin munca plină de însuflețire pe care o depun tinerii „Magazinul tineretului" s-a transformat într-un magazin model, căutat și apreciat de consumatori.

Corespondent
CONSTANTIN FIRU

De peste hotare

Sesiunea Camerei Populare a R. D. G.

BERLIN 30 (Agerpres). — TASS transmite: În cadrul celei de a 14-a sesiuni a Camerei Populare a R. D. Germane L. Bolz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al R. D. Germane, a prezentat declarația guvernamentală.

În declarație se subliniază că în timp ce Republica Democrată Germană merge pe calea reducerii armamentelor pe calea dezvoltării continue a democrației, guvernul vestgerman duce politica înarmării, ia atitudine împotriva interzicerii armei atomice, împotriva reducerii efectivelor contingentelor americane, engleze și franceze din Germania occidentală. Interzicînd Partidul Comunist din Germania și luînd măsuri împotriva celorlalte organizații muncitorești, guvernul vestgerman trece la folosirea metodelor fasciste. Guvernul R. D. Germane cheamă întregul popor german să depună eforturi comune pentru a împiedica reînvierea militarismului german și de a asigura astfel pacea în Germania.

La începutul dezbaterilor, H. Matern, președintele ședinței, a dat cuvîntul pentru a face o interpelare deputatului Homann (partidul național-democrat). Homann a declarat că ar vrea să facă lui W. Ulbricht, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, următoarea interpelare: Cum privește guvernul R. D. Germane problema reunificării Germaniei după ce guvernul Adenauer incluzînd Germania occidentală în Nato, introducînd serviciul militar obligatoriu, interzicînd Partidul Comunist din Germania și luînd alte măsuri antidemocratice, și-a manifestat clar atitudinea sa negativă față de reunificarea pașnică a țării?

În continuarea dezbaterilor s-a dat cuvîntul lui W. Ulbricht pentru a răspunde la interpelare. El a spus între altele:

Împreună cu toți oamenii iubitori de pace, regretăm că actualul guvern de la Bonn respinge categoric unificarea Germaniei. Respingerea propunerilor R. D. Germane de a se renunța la introducerea serviciului militar în Germania, de a nu se admite stocarea de arme atomice pe teritoriul Germaniei și de a se lua atitudine în favoarea reducerii efectivelor trupelor străine — toate acestea dovedesc că guvernul de la Bonn se situează pe o poziție potrivnică politicii destinderii încordării și este adversarul reunificării pașnice a Germaniei.

Referindu-se la interzicerea P. C. din Germania, W. Ulbricht a subliniat că acest act este îndreptat în mod direct împotriva reunificării Germaniei, deoarece prin interzicerea P. C. din Germania guvernul de la Bonn declară în fața întregii lumi că intenționează să reprime forțele democrate în întreaga Germanie.

Interesele naționale ale poporului și patriei noastre, a declarat în continuare W. Ulbricht, cer:

1. — Limitarea forțelor armate în ambele părți ale Germaniei. Recrutarea în rîndurile forțelor armate poate avea loc numai pe baza de voluntariat.

După unificarea Germaniei aceasta din urmă trebuie să facă parte dintr-o zonă de limitare a armamentelor. Efectivul armatei germane ar putea fi, de pildă, de cel mult 200 de mii de oameni.

2. — Îndepărtarea generalilor hitleriști și a celorlalți revanșarzi din aparatul de stat și armată. Monopolurile de armament, care sînt purtătoare ale politicii revanșarde, purtătoare ale fascismului, trebuie să fie naționalizate.

3. — Retragerea treptată a trupelor străine de pe teritoriul Germaniei.

4. — Libertate pentru toate organizațiile democratice, anularea interzicerii Partidului Comunist din Germania; dizolvarea tuturor organizațiilor și uniunilor militariste.

5. — Colaborarea dintre guvernul R.D.G. și guvernul R.F.G. în interesul apropierii celor două state germane; tratative între reprezentanții Camerei populare a R. D. Germane și Bundestagului de la Bonn, precum și între reprezentanții celor două guverne în problema reunificării Germaniei.

Dat fiind că guvernul Adenauer din cauza dependenței sale față de monopoluri, de înarmare și de forțele militariste nu este dispus și nici nu este în stare să pășească pe calea reunificării, care corespunde intereselor naționale și sociale ale poporului german, a subliniat W. Ulbricht, premizele reale pentru unificarea Germaniei se vor crea pe cît se vede atunci cînd populația Germaniei occidentale va trage concluziile din falimentul politicii adenaueriste, va sili guvernul adenauerist să demisioneze, va crea un guvern care să fie gata ca, împreună cu Camera populară și guvernul Republicii Democrate Germane, să rezolve pe cale pașnică sarcina națională.

Toți vorbitorii care au luat apoi cuvîntul s-au pronunțat în unanimitate în sprijinul declarației guvernamentale.

După discuțiile la primul punct de pe ordinea de zi deputații Camerei populare au adoptat în unanimitate o rezoluție prin care Camera populară aprobă declarația guvernului R. D. G.

În ședința din 30 august a Camerei populare a Republicii Democrate Germane, în centrul dezbaterilor s-a aflat problema dezvoltării continue a democrației în republică. Deputații au discutat proiectul de lege cu privire la drepturile și obligațiile Camerei populare față de autoritățile populare locale și proiectul de lege cu privire la organele locale ale puterii de stat. H. Matern, președinte ad-interim al Camerei populare a R.D.G. a prezentat o expunere de motive asupra acestor proiecte.

Delegația R.P.R. a părăsit Grecia

ATENA 30 (Agerpres). — La 28 august a.c., a părăsit Atena delegația R.P.R. care a încheiat acordul privitor la reglementarea problemelor economice în suspensie din 1939, între Republica Populară Romînă și Regatul Greciei și care a semnat declarația comună privitoare la reluarea relațiilor diplomatice între cele două țări.

Înainte de plecare, Al. Lăzăreanu, conducătorul delegației romîne, răspunzînd întrebărilor reprezentanților presei, și-a exprimat satisfacția pentru încheierea cu succes a tratativelor și a spus printre altele:

Reluarea relațiilor diplomatice, reînnoadă firul prieteniei tradiționale dintre poporul romîn și cel grec, servește interesele ambelor popoare, este o contribuție la cauza colaborării pașnice între popoare.

În încheiere, conducătorul delegației romîne a adresat mulțumiri numeroșilor cetățeni greci, care și-au manifestat sub diferite forme simpatia față de delegația romînă, exprimîndu-și în acest fel sentimentele de prietenie ale poporului grec pentru poporul romîn, pentru Republica Populară Romînă.

Un interviu al lui Edgar Faure

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația grupului parlamentar al U.R.S.S. în Uniunea Sovietică se află fostul prim ministru al Franței Edgar Faure, deputat al Adunării Naționale. Ziarul „Sovetskaia Rossia" publică interviul acordat de Edgar Faure unui corespondent al ziarului, interviu care a fost făcut în limba rusă. La întrebarea dacă studiază de mult limba rusă, Faure a răspuns:

— Am început s-o învăț cînd eram student. Am citit în original operele lui Tolstoi, Gogol, Dostoievski, Pușkin, unele lucrări ale scriitorilor sovietici. Din aceasta puteți deduce că am crezut întotdeauna în posibilitatea unei prietenii între popoarele francez și sovietic.

Vorbind în continuare despre întîlnirea sa cu Bulganin și Hrușciov, Faure a subliniat că ea a avut un caracter deosebit de prietenesc. Sînt foarte impresionat, a spus el, că Bulganin și Hrușciov m-au primit chiar în prima zi a sosirii mele la Moscova.

La întrebarea care este scopul vizitei sale în Uniunea Sovietică, Faure a declarat:

Am sosit aici ca turist. Mă interesează îndeosebi republicile sovietice din Asia Centrală.

În noaptea de 29 spre 30 august Edgar Faure a plecat la Tașkent.

Nasser se întîlnește la 3 septembrie cu „comitetul celor cinci"

LONDRA 30 (Agerpres). — După cum transmite agenția Press Association, la Londra s-a anunțat că întîlnirea președintelui Nasser cu comitetul condus de Menzies (așa-numitul „comitet al celor cinci"), va avea loc la Cairo la 3 septembrie.

Demascarea spionajului englez din Egipt

CAIRO 30 (Agerpres). — După cum relatează presa, la Cairo continuă anchetarea membrilor organizației engleze de spionaj din Egipt. Agenția „MEN" anunță că potrivit declarației lui Hafez Sabek, procurorul general al Egiptului, procuratura este în posesia unor documente importante care dovedesc activitatea rețelei de spionaj engleze în Egipt. La 29 august au fost operate noi arestări. Printre cei arestați se află cetățeanul englez James Sarb. Acesta este al treilea cetățean englez arestat în cursul anchetei.

Din ordinul autorităților egiptene doi prim secretari ai ambasadei engleze implicați în activitatea de spionaj au fost declarați „persona non grata".

După cum anunță agenția MEN, persoanele arestate au recunoscut că organizația de spionaj din care făceau parte a acționat în interesul Angliei, sub conducerea unor funcționari ai ambasadei engleze la Cairo.

Cercurile diplomatice americane îngrijorate de atitudinea statului Panama

WASHINGTON 30 (Agerpres). — După cum relatează agențiile occidentale, cercurile diplomatice americane se arată îngrijorate de atitudinea energică adoptată de ministrul de externe al statului Panama, Alberto Boyd, față de pretenția S.U.A., exprimată de Dulles în conferința sa de presă de marți, de a exercita un drept de suveranitate asupra canalului Panama. Se știe că Boyd a reamintit în termeni neechivoci secretarului de stat american că acest canal, construit pe teritoriul panamez, nu poate constitui o cale de navigație „națională" a S.U.A.

Cercurile americane sînt cu atît mai îngrijorate cu cît, de mai multe săptămîni, americanii fac obiectul unor critici aspre în Panama fiind învinuiți că nu respectă tratatul semnat în 1955.

În fața acestei atitudini intransigente, autoritățile americane folosesc aceleași mijloace pe care le-au încercat de curînd englezii în cazul Suezului. Astfel, agenția Associated Press menționează că în S.U.A. începe să se facă publicitate vechiului proiect de construire a unui nou canal pe teritoriul statului Nicaragua, încercîndu-se prin aceasta să se exercite presiuni asupra guvernului panamez.

N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin au primit delegația guvernamentală ceyloneză

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 august N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. a primit delegația guvernamentală a Ceylonului în frunte cu Sir Claude Corea. Delegația este alcătuită din G. B. Subasinghe, secretar parlamentar al ministerului Afacerilor Externe și ministerului Apărării; R. Coomaraswamy, ministru adjunct al finanțelor și D. Abeiasinghe, secretarul delegației.

La 30 august N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit delegația guvernamentală a Ceylonului condusă de Claude Corea, înaltul comisar al Ceylonului în Anglia, cu care a avut o convorbire.

Convorbirea lui N. S. Hrușciov cu un fruntaș laburist englez

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 august N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit pe Thomas Dryberg, membru al Comitetului național executiv al partidului laburist englez, care se află la Moscova și cu care a avut o convorbire.

Vizita președintelui Sukarno în U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 august dl. L. N. Palar, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Indoneziei, a oferit o mare recepție în cinstea președintelui Sukarno.

La recepție au participat președintele Sukarno și persoanele care îl însoțesc.

Din partea sovietică la recepție au participat: K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și alți oameni de stat sovietici.

La 30 august, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în Marele Palat al Kremlinului un dejun în cinstea președintelui republicii Indonezia, Sukarno, care se află în Uniunea Sovietică la invitația Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Lucrările Congresului Internațional al Studenților

PRAGA 30 (Agerpres). — Ceteka transmite: La 29 august, cel de al 4-lea Congres Internațional al Studenților și-a continuat lucrările.

A fost ascultat raportul comisiei de validare. În raport s-a arătat că la lucrările Congresului participă 650 de delegați, observatori și invitați din partea a 116 organizații studențești din 67 de țări.

În după amiaza zilei de 29 august comisiile și-au început lucrările.

Discuțiile care au avut loc au demonstrat năzuința studenților spre unitate.

În Comisia pentru problemele studenților din țările coloniale, dependente și slab dezvoltate, delegatul canadian Smith a încercat să ponegrească țările de democrație populară dar a primit riposta cuvenită din partea unor membri ai comisiei. Studenții țărilor coloniale au condamnat de asemenea încercările unor studenți din statele occidentale de a determina studenții să renunțe la lupta împotriva colonialismului sub pretextul că aceasta nu ar constitui o activitate studențească.

Discuțiile pe marginea primului punct de pe ordinea de zi — cu privire la unitatea mișcării studențești s-au încheiat.

În ședința din seara zilei de 29 august, P. Copermeiger reprezentantul Federației Naționale a Studenților din Uruguay după ce a declarat că organizația pe care o reprezintă este afiliată la „Secretariatul de coordonare al Confederației Internaționale Studențești" (C.O.S.E.C.), și-a consacrat o mare parte a cuvîntării sale criticării activității U.I.S.

G. Difeau (insula Martinica) care a luat apoi cuvîntul a declarat că datoria tuturor studenților este de a sprijini lupta anti-colonialistă. Reprezentantul studenților indonezieni, Iokosukadjo, a subliniat că opunerea unui grup de organizații studențești altui grup nu va da rezultate pozitive.

Cu mare atenție a fost ascultată cuvîntarea delegatului egiptean, S. Anob, care a vorbit despre lupta studenților egipteni pentru libertatea lor și pentru independența patriei lor.

O. F. Reies (Cuba) și-a exprimat convingerea că unitatea poate fi obținută pe baza unei largi colaborări între studenți.

O oarecare nedumerire a stîrnit cuvîntarea reprezentantului studenților brazilieni. Pe de o parte, el a condamnat imperialismul și colonialismul, monopolurile, care jefuiesc bogățiile naționale ale țării, iar pe de altă parte a declarat că studenții brazilieni nu ar putea colabora cu studenții din țările lagărului socialist deoarece acolo „nu există libertăți democratice". Reprezentantul Bulgariei care a luat apoi cuvîntul a invitat delegația braziliană să viziteze Bulgaria pentru a lua cunoștință mai îndeaproape de viața țării. Reprezentantul studenților polonezi a propus, în numele delegației sale, o întîlnire cu delegația Braziliei pentru a discuta cu ea toate problemele care interesează pe studenții brazilieni.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 30 august N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe dl. Akhtar Husein ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Islamice Pakistan în U.R.S.S.

MOSCOVA. — La 30 august N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe dl. David M. Johnson, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Canadei în U.R.S.S.

NEW YORK. — A fost dat publicității un comunicat în care se anunță că Comitetul național al Partidului Comunist din S.U.A. a hotărît să convoace între 9 și 12 februarie 1957 congresul național al partidului.

DACCA. — Agenția France Presse anunță că primul ministru al Pakistanului de est, Abu Hossain Sarkar, a prezentat demisia guvernului.

GUATEMALA CITY. — După cum anunță agențiile occidentale, parlamentul Guatemalei intenționează să solicite concursul celorlalte republici americane în sprijinul unei cereri ca Hondurasul britanic să fie alipit la Guatemala.

PEKIN. — Potrivit relatărilor presei, ostașii armatei populare de eliberare și organele securității publice, cu ajutorul populației, au arestat în provincia Șandun două grupuri de spioni trimiși de serviciul de spionaj american.

DJAKARTA. — Săptămîna trecută un avion necunoscut a lansat în partea de nord a Sumatrei arme și muniții destinate bandelor „Dar-ul-Islam". În lăzile lansate cu parașuta, poliția a descoperit arme de fabricație belgiană.

Libertate Partidului Comunist din Germania!

Un grav atentat împotriva păcii

Punerea în afara legii a Partidului Comunist din Germania este un eveniment de o excepțională gravitate. Și în acest fel se dă frîu liber reînvierii militarismului german, care în trecut a fost promotorul dezlănțuirii a două războaie mondiale.

Ori cine — cît de profan în problemele militare — poate constata cu ușurință calea extrem de periculoasă pe care se aventurează conducerea de astăzi a R. F. Germane, sub impulsiunea puterilor occidentale și în special a Statelor Unite ale Americii.

Intr-adevăr:

— Prin acordurile de la Paris, R. F. G. a primit de la puterile occidentale permisiunea de a avea o armată de 520.000 de oameni. (După primul război mondial prin tratatul de la Versailles, Germania avea dreptul să aibă sub arme numai 100.000 oameni).

După informațiuni sigure, la acești 520.000 de oameni se mai adaugă 44.000 de oameni care se află actualmente în formațiunile militarizate.

— La 15 mai a. c. au sosit în Germania occidentală (portul Bremerhawen) primele transporturi de armament greu acordat de S.U.A. pentru echiparea noului Wehrmacht.

In cursul descărcării materialelor militare, pe chei avea loc o ceremonie oficială în cadrul căreia ministrul S.U.A. la Bonn a declarat că acest transport constituie începutul unor masive transporturi din S.U.A. pentru trupele terestre, marine și aviația vest-germană.

— Se știe că peste capul puterilor europene, S.U.A. a încheiat un tratat separat cu R. F. Germană. Există deci în prezent o nouă axă Washington-Bonn.

Introducerea — de curînd — a serviciului militar obligatoriu în Germania apuseană a creat condițiile dezvoltării uneia din cele mai mari armate din Europa occidentală, tocmai atunci cînd multe țări sînt preocupate de problema găsirii unor căi propice spre o reală dezarmare și cînd unele state (e vorba de U.R.S.S. și democrațiile populare) au și trecut la reducerea forțelor armate.

In sfîrșit, trebuie să mai amintesc că la conducerea acestei armate se află generali naziști notorii, criminali de război scoși din închisori. Astfel generali ca Manstein, Heusinger, Manteuffel, Lüttwitz, Kesseiring, Gehlen, Speidl, și încă mulți alții, e aboreaza noua doctrină de război, împreună cu strategii Pentagonului de la Washington. Se vorbește insistent de strategia „spadei și a scutului": spada ar fi arma atomică de care dispun S.U.A. și Anglia, iar scutul — carnea de tun a poporului german.

Poporul german — care a avut însă atît de suferit din cauza unor aventurieri paranoici ca Wilhelm II și Hitler, spre onoarea lui nu se lasă și nu se va lăsa tîrît din nou în prăpastie.

Opoziția din ce în ce mai fățișă a populației în contra remilitarizării și a ațîțătorilor la război, a luat caracterul unei mișcări de mase, datorită în special acțiunii mobilizatoare a Partidului Comunist din Germania.

Rezultatele ultimelor alegeri au dus la concluzia evidentă că pozițiile lui Adenauer sînt șubrede.

Toate partidele din opoziție — fără nici o excepție — sînt contra remilitarizării și pentru o unificare a Germaniei în mod pașnic și pe baze democratice. Partidul Comunist din Germania care se află în fruntea acestei mișcări populare a constituit — ca și pe vremea lui Hitler — primul obiectiv de înlăturat.

Istoria însă nu se va mai repeta. Forțele păcii au crescut considerabil, creîndu-se o puternică zonă a păcii cu state socialiste și nesocialiste, care cuprinde imense întinderi de pe glob. Aici locuiesc mai mult de jumătate din întreaga populație a globului. Chiar și pe pămîntul Germaniei a luat ființă Republica Democrată Germană, primul stat socialist din istoria Germaniei. Opinia publică mondială se pronunță pentru pace și respinge cu indignare orice manevră care în mod diabolic ar vrea să împingă omenirea spre un nou război. Pentagonul și revanșarzii naziști trebuie de asemenea să știe că a apus de mult vremea cînd S.U.A. se puteau lăuda că dețin monopolul armei nucleare.

Condițiunile de teroare create în Republica Federală Germană desigur că sînt o piedică gravă în calea reunificării Germaniei pe baze democratice și a unor alegeri libere. Se poate oare vorbi de alegeri libere cînd un partid ca Partidul Comunist din Germania a fost zvîrlit în ilegalitate?

Ca unul ce am luptat în cele două războaie mondiale și îmi dau bine seama ce ar însemna pentru omenire un nou război, protestez cu toată convingerea împotriva interzicerii P.C.G. pronunțîndu-mă cu hotărîre împotriva ofensivei reacțiunii germane îndreptată contra reprezentanților înaintați ai poporului german, care luptă pentru pace și libertăți democratice.

General lt. rez.
ILIE CREȚULESCU
Membru în Comitetul național pentru apărarea păcii din R. P. R.

La Iași, în Piața Republicii s-au adunat peste 30.000 de cetățeni, tineri și vîrstnici, muncitori de la atelierele C.F.R. „Ilie Pintilie", „Țesătura", „Moldova Tricotaje", „Textila Roșie", Fabrica de Antibiotice, studenți de la Universitatea „Al. I. Cuza", funcționari și intelectuali din toate instituțiile și întreprinderile mari și mici ale Iașului. Alături de întregul popor, ei și-au ridicat glasul ferm împotriva samavolnicei sentințe a tribunalului de la Karlsruhe. Cei 30.000 de participanți la miting și-au manifestat solidaritatea și simpatia lor față de Partidul Comunist din Germania.

Foto: G. PAUL

Nu am uitat trecutul!

Reînvierea fascismului înseamnă primejdie de război, războiul înseamnă distrugere. Acest adevăr l-a reamintit și tovarășa Elena Lascu, secretară a comitetului orășenesc P.M.R. și membru în C.C. al P.M.R., în cuvîntul de deschidere al mitingului de protest împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania, miting ținut la fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej".

In cuvîntul său, tovarășa Lascu a evocat o serie întreagă de acțiuni din trecut ale fasciștilor, menite să înăbușe mișcarea muncitorească germană, să nimicească partidul comuniștilor, iar mai tîrziu au dus la dezlănțuirea celui de al doilea război mondial. Interzicerea Partidului Comunist din Germania servește fără îndoială unor scopuri străine de interesele păcii.

Imaginile evocate de vorbitoare căpătau forme vii în mintea fiecăruia. Nu exista un singur om în sală în a cărui amintire războiul să nu fi lăsat urme adînci. Privirile alunecă pe fereastră și se opresc pe zidurile luminoase ale fabricii, pe pomii cu coroane bogate de pe „aleea fruntașilor", pe coșul ce străpunge îndrăzneț cerul. Cît de dragi deveneau pentru toți acestea, în comparație cu amintirile lăsate de război!

Vorbitoarea și-a încheiat cuvîntul, dar cele spuse stăruiau încă în mintea ascultătorilor. A urmat o clipă de tăcere după care unii dintre ascultători au cerut cuvîntul. Prima a urcat la tribună tehniciana Ana Ciurescu. „Sînt mamă a doi copii și mai presus de orice pe lume țin la viitorul lor fericit. Nu poate să existe inimă de mamă care să nu tresară cînd este pronunțat numai cuvîntul „război". Or, interzicerea P.C.G. face parte din planurile revanșarzilor ce doresc un nou război".

Cuvintele ei au făcut să vibreze multe inimi.

Tînăr inginer, cu o familie nu de mult întemeiată, tovarășul Boldișor și-a arătat indignarea față de încercările guvernanților de la Bonn de a reînvia hitlerismul.

După el la tribună a urcat Lucreția Barbu, o femeie în vîrstă. Anii și necazurile i-au brăzdat adînc obrajii, i-au înălbit părul. Glasul însă i-a rămas puternic, viguros. „Războiul mi-a omorît bărbatul și mi-a răpit pe unul din copii. Am rămas văduvă. Numai dragostea pentru copiii în viață m-a făcut să lupt cu mizeria și cu greutățile din timpul războiului. Copiii îmi sînt acum mari și sănătoși dar numai gîndul că fascismul ar putea să reînvie mă face să mă cutremur".

Ca Lucreția Barbu, ca Ana Ciurescu și ca ceilalți care au luat cuvîntul au simțit și au gîndit toți cei care i-au ascultat.

R. ȘERBAN

Sentința de la Karlsruhe — o încălcare a tuturor normelor juridice

Grădina Boema a găzduit ieri după amiază peste 1.500 de juriști, membri ai Asociației Juriștilor din R.P.R. care s-au întîlnit aici pentru a protesta împotriva sentinței de la Karlsruhe și a-și manifesta solidaritatea lor cu lupta Partidului Comunist din Germania. Au venit aici avocați și magistrați, profesori în științele juridice, juriști cu renume internațional.

După deschiderea mitingului de către tov. Petre Belle, decanul Facultății de științe juridice din Capitală, au urmat la tribună prof. univ. N. Dașcovici, șeful sectorului de drept internațional public al Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R. El a arătat netemeinicia sentinței de la Karlsruhe care constituie o încălcare grosolană a legilor internaționale și în special a acordurilor de la Yalta și Potsdam. La tribună a urcat apoi prof. univ. Ilie Stoenescu, locțiitor al președintelui Tribunalului Suprem al R.P.R., care a vorbit despre caracterul vădit tendențios al procedurii procesului de la Karlsruhe.

Un adevărat val de mînie străbate din rîndul celor prezenți cînd prof. Stoenescu arată presiunile guvernului Adenauer asupra Tribunalului Federal. Procesul de bună seamă că n-ar fi putut lua sfîrșit la 17 august dacă guvernul Adenauer nu obținea din partea Bundestagului modificarea constituției în sensul că procesele nerezolvate de secția I-a pot fi transmise secției a II-a unde guvernul are asigurată majoritatea, și deci își poate impune punctul de vedere.

Cu interes e primit apoi prof. dr. Traian Ionașcu, director adjunct al Institutului de cercetări juridice al Academiei R.P.R. care a analizat cauzele de fond ale procesului. El a arătat juriștilor din Capitală că analizîndu-se odioasa hotărîre chiar prin prizma legislației burgheze din Germania occidentală, se poate vedea că tribunalul de la Karlsruhe nu a respectat nici măcar această legislație. De altfel, tribunalul federal n-a ținut seama nici de avizul consultativ al comisiei internaționale a juriștilor. Această comisie prezidată de Leon Lyon Caen, prim-președinte de onoare al Curții de Casație franceze, ascultînd declarațiile și mesajele a zeci de juriști cu renume mondial, a ajuns în unanimitate la concluzia netemeiniciei acțiunii introduse împotriva Partidului Comunist din Germania.

Cei peste 1.500 juriști au manifestat îndelung împotriva interzicerii P.C. din Germania, pentru solidaritatea cu lupta acestuia, pentru libertatea poporului german.

Atît vorbitorii de la tribună cît și zeci de juriști din asistență și-au ridicat protestul lor împotriva actului de violență de la Karlsruhe, care constituie, în același timp, o amenințare a celui mai de preț bun al omenirii — pacea, adică viața însăși.

GH. ANGELESCU

Ziariștii din R. P. R. înfierează sentința de la Karlsruhe

Ziariștii din Republica Populară Romînă protestează cu profundă indignare împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania, suprimării presei comuniste și democratice și arestării de către organele poliției federale a numeroși ziariști din Republica Federală Germană.

Interzicerea organizațiilor democratice, a presei comuniste și democratice, devastarea și sigilarea sediilor ziarelor care au apărat în mod consecvent cauza păcii și unității Germaniei amintesc perioada tristă în care fascismul, ajuns la putere în Germania, prin măsuri similare, pregătea una din cele mai singeroase tragedii pentru poporul german și pentru întreaga Europă. Țara noastră a simțit la rîndul ei în mod dureros consecințele acestei perioade întunecate.

De aceea, în numele ziariștilor din țara noastră cerem să se anuleze dictatul Tribunalului de la Karlsruhe, să se revină asupra măsurilor care încalcă grosolan libertatea presei.

Sîntem convinși că ideile, libertatea de gîndire nu pot fi strivite prin sentințe arbitrare și baionete, că poporul german va găsi forțele necesare pentru a bara calea spre o nouă dictatură fascistă.

UNIUNEA ZIARIȘTILOR DIN R.P.R.

Sîntem indignați de hotărîrea de la Karlsruhe!

Lovind în Partidul Comunist din Germania, guvernul militarist de la Bonn a dovedit încă o dată că merge pe drumul nazismului. Unealtă docilă a cercurilor războinice, a miliardarilor gata să sacrifice totul pentru sacii de aur culeși de pe urma comenzilor militare, Adenauer a dat omenirii una din cele mai elocvente dovezi că este împotriva unificării pașnice a Germaniei, că practică o politică periculoasă. Reprimînd libertățile democratice ale locuitorilor Germaniei occidentale guvernul de la Bonn nu face decît să repete politica hitleristă și, nu ne îndoim, sfîrșitul acestei politici nu va putea fi decît același ca al politicii lui Hitler. Vrînd să înlăture o piedică supărătoare din calea remilitarizării vest-germane, din calea politicii sale războinice, guvernul Adenauer a atentat în modul cel mai grosolan la drepturile fundamentale ale poporului german.

Existența Partidului Comunist din Germania nu este însă determinată de hotărîri judecătorești. Partidul Comunist este luptător perseverent și neînfricat împotriva războiului, iar în jurul lui își string rîndurile oamenii cinstiți din Germania occidentală, care au simțit din plin urmările nefaste ale războiului fascist și care luptă din toate puterile pentru ca acesta să nu se mai repete. In această luptă, poporul german nu este singur. Impreună cu el își unesc glasul de protest milioane de oameni din lumea întreagă, dornici de pace și libertate. Istoria a dovedit că teroarea și prigoana nu pot înfrînge conștiințele, ci, dimpotrivă, le îndîrjesc, le călesc în lupta pentru o viață liberă.

Odioasa hotărîre de la Karlsruhe nu este îndreptată numai împotriva comuniștilor ci împotriva tuturor forțelor democratice ale poporului german. Ea arată clar calea pe care a pornit guvernul de la Bonn — calea războiului și a instaurării unui regim terorist.

Sentința de la Karlsruhe este un semnal de alarmă pentru întreaga omenire. Omenirea iubitoare de pace se opune cu hotărîre repetării samavolniciilor fasciste. Partidul Comunist din Germania luptă și va lupta și mai departe pentru că lupta sa corespunde celor mai fierbinți năzuințe ale poporului german iubitor de pace.

Milioanelor de voci care se ridică împotriva odioasei sentințe, ne alăturăm și noi, muncitorii depoului de locomotive „Chivu Stoica" și cerem cu hotărîre anularea nedreptei hotărîri a tribunalului de la Karlsruhe.

ȘTEFAN LUNGU
mecanic la depoul de locomotive „Chivu Stoica"
Erou al Muncii Socialiste

Reacția opiniei publice

Revista presei occidentale

Actul de la Karlsruhe a fost lipsit de factorul surpriză. Observatorii atenți ai evoluției situației vest-germane semnalaseră intențiile conducătorilor de la Bonn. Acest element se reflectă din plin în comentariile presei mondiale. Fără îndoială tonul este în funcție de orientarea fiecărei publicații în parte, de cauza pentru care pledează. In orice caz apărătorii sentinței de la Karlsruhe se pot număra pe degete. Motivul este evident. Interesant este însă că numeroși sînt acei care, proclamînd opiniile lor străine de ideile comunismului, caracterizează măsura guvernului vest-german drept un act lipsit de înțelepciune. Ziarul elvețian „Journal de Genève" arăta că interzicerea P.C.G., „a provocat mai mult nemulțumiri decît satisfacție pînă și în cercurile guvernamentale". Părerea aceasta este întărită de afirmația ziarului „Die Tat" care arată că „aproape pentru nimeni sentința nu a constituit un fapt fericit".

Desigur, cei ce critică măsura de la Karlsruhe fac aceasta de pe diferite poziții. Ziarul vest-german „Neue Rhein Zeitung" subliniază: „Toate acțiunile trebuie să aibă un sens, ori interzicerea Partidului Comunist nu are nici unul și aceasta constituie cea mai gravă imputare care se poate face guvernului". Ziarul explică reproșurile sale prin teama că comuniștii vor deveni martiri în ochii opiniei publice. In alte ziare circulă învinuiri de natură diferită la adresa lui Adenauer.

Unele publicații vest-germane își exprimă temerea că interzicînd Partidul Comunist din Germania, Adenauer nu face altceva decît dezvăluie lipsa de trăinicie a pozițiilor sale. Ziarul burghez „Die Zeit" care apare la Hamburg scria: „Un stat democrat care înăbușe mișcări politice prin acte arbitrare și mijloace polițienești contravine însăși esenței sale. Prin interzicere și înăbușire nu vom reuși să distrugem o mișcare ca cea comunistă". Dar samavolniciile polițienești inspiră teamă chiar și unor cercuri apropiate de sfera guvernamentală. Un ziar burghez influent „Nürberger Zeitung" referindu-se la arestarea unui deputat comunist scria că dacă se va continua folosirea acestor procedee „deputații vor deveni în curînd o pradă liberă pentru bastoanele polițienești și nu este departe ziua în care o simplă chemare telefonică va fi suficientă pentru a dizolva un parlament întreg".

Merită să se remarce îngrijorarea pe care o exprimă anumite ziare social-democrate din Germania occidentală și din alte țări apusene. Dacă Olenhauer încearcă că ignoreze primejdia pe care o comportă sentința de la Karlsruhe, în schimb ziarul socialist belgian „Le Peuple", ziarul socialist austriac „Arbeiterzeitung" și ziarul socialist italian „Avanti" au reflectat o categorică dezaprobare față de interzicerea Partidului Comunist din Germania. Calificînd sentința de la Karlsruhe drept „un non sens politic", ziarul „Arbeitzeitung" subliniа: „Dacă vom căuta forța motrică care se află în spatele acestui proces de interzicere, vom constata că interzicerile odată începute pot fi puse cu ușurință în afara legii și alte organizații care nu sînt pe placul cuiva dintr-un considerent politic sau altul". Socotim ca deosebit de semnificativă luarea de poziție a unui ziar social-democrat vest-german „Oberfraenkische Volkszeitung" care afirma: „Citind rapoartele poliției asupra celor întreprinse împotriva sediilor Partidului Comunist ai sentimentul că în momentul de față se aplică același cod penal ca și în martie 1933".

Parcurgînd presa occidentală remarci o trăsătură comună a multor comentarii publicate și anume că este mai mult decît sigur că măsurile judiciare nu vor reuși să nimicească Partidul Comunist din Germania. Faptul acesta reprezintă în ultimă instanță o recunoaștere valoroasă, inspirată de reacția opiniei publice.

EDGARD OBERST

— „Iți amintești?"
(Din „Neues Deutschland")

Cuvîntarea tov. Otto Grotewohl

Președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane

la mitingul de protest de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin

Tovarăși și prieteni!

Datorită legăturilor noastre frățești sîntem oaspeții frumoasei dv. țări.

Am avut ocazia să vedem multe unități de producție în R.P.R., să cunoaștem munca creatoare a muncitorilor și țăranilor. Ajungînd în această regiune dorința noastră cea mai fierbinte a fost aceea de a vă vizita aici, în Orașul Stalin la uzina de tractoare care poartă numele lui Ernst Thälmann.

Vă mulțumim din toată inima că ați dat unei asemenea unități de producție importante, numele lui Ernst Thälmann. Ernst Thälmann este eroicul conducător al clasei muncitoare germane, pe care milioane și milioane de oameni ai muncii îl iubesc și-l stimează. Numele său, lupta sa, moartea sa eroică constituie o cinstire pentru clasa muncitoare germană în lupta sa împotriva fascismului.

Deși timpul petrecut aici între dv. a fost foarte scurt am avut prilejul să vă cunosc și cele văzute aici sînt deosebit de interesante. Vă felicit pentru succesele dv. și pentru faptul că dintr-o uzină producătoare de avioane aducătoare de moarte ați făcut o uzină producătoare de unelte pentru pace.

Producția de tractoare este o operă a păcii. Fiecare țăran și fiecare om știe că e mai bine să meargă tractoare pe țarini decît arme de ucidere pentru că în timp ce acestea aduc moarte, tractoarele aduc pîine. Vă urăm din toată inima succes în marea dv. muncă. Uzina și munca pe care o depuneți sînt o parte a construcției socialiste din Romînia. Am avut fericirea de a petrece a 12-a aniversare a eliberării țării dv. în mijlocul poporului romîn. Am văzut ce fapte eroice a realizat clasa muncitoare pînă în prezent în industrializarea țării. Noi am văzut cum printr-o muncă plină de avînt realizați și depășiți planurile de producție. Noi știm tovarăși că acesta e drumul spre socialism și vă urăm deplină victorie pe această cale.

Noi am văzut cum muncește țărănimea din R.P.R. și cum luptă în mod sîrguincios pentru ridicarea producției agricole, cum se întărește alianța cu clasa muncitoare, chezășia succeselor voastre comune. Și de aceea vă spunem același lucru pe care îl spunem întotdeauna și muncitorilor noștri: „Lucrul principal pentru noi este că totul ce e creat de mîinile poporului să aparțină poporului". Bine înțeles că acest lucru nu e posibil decît dacă muncim cu toții împreună, deoarece unitatea face puterea.

Nimeni nu are voie să stea la o parte. Noi știm că în două din regiunile de pe teritoriul de stat al Romîniei trăiesc și muncesc împreună cu dv. populație germană. Insă noi cunoaștem și cele ce s-au întîmplat sub Hitler, noi știm ce consecințe triste a avut atitudinea multor germani în timpul lui Hitler atît pentru poporul romîn cît și pentru germani înșiși. Noi cunoaștem și faptul că aici, în Romînia, există mulți muncitori germani care au luptat din toate puterile împotriva fascismului, care pentru convingerile lor au stat în închisori, în lagăre și au înfruntat chiar moartea. Tuturor acestor luptători antifasciști, tuturor acestor germani curajoși care au luptat alături de poporul romîn împotriva fascismului, le transmitem salutul nostru frățesc.

Noi știm în același timp că Partidul Comunist Romîn a fost singura și prima forță în țara dv. care încă în perioada dintre cele două războaie mondiale și în timpul războiului hitlerist s-a opus oricărei prigoane a minorităților naționale.

In timpul petrecut aici în R.P.R. am avut ocazia să vorbim cu mulți cetățeni aparținînd minorității naționale germane. Spre cinstea lor muncitorii din rîndurile minorității naționale germane sînt convinși de necesitatea unei strînse colaborări cu romînii și maghiarii în mijlocul cărora conviețuiesc și sînt hotărîți să-și dea contribuția la aceasta. Dar mai există și altfel de oameni. Mai ales în unele sate am întîlnit asemenea oameni care au o poziție șovăielnică față de noua orînduire și față de construirea socialismului. Noi am dori să spunem acestor germani că atitudinea lor nu este justă.

Trăim într-o epocă de evenimente mari. Popoarele lumii sînt hotărîte să meargă pe drumul înțelegerii pentru a asigura pacea.

Dar mai există încă forțe care răspîndesc minciuni sfruntate despre primejdia de agresiune din partea țărilor socialiste. Toată lumea știe însă că imperialismul american și puterile occidentale sînt acei care înjghebează blocuri agresive. Asemenea pacte ca N.A.T.O., S.E.A.T.O. și pactul de la Bagdad sînt tratate care periclitează pacea omenirii.

Un rol deosebit în lupta pentru menținerea păcii îl joacă Germania și poporul german. După cum știți Germania e ruptă și scindată în două. In timp ce într-o parte a Germaniei, în R.D. Germană, a fost instaurată puterea muncitorilor și țăranilor care luptă pentru menținerea păcii, în cealaltă parte a Germaniei, vechile forțe ale militarismului și fascismului merg pe calea instaurării din nou a dictaturii fasciste.

In timp ce o parte a Germaniei — R. D. Germană se pronunță pentru dezarmare și pace, în cealaltă parte a Germaniei se realizează reînarmarea și se reînvie vechile organizații militariste. In timp ce de partea noastră se luptă pentru reunificarea pașnică a celor două părți ale Germaniei, Adenauer luptă pentru un așazis „mic război" cu ajutorul căruia vrea să realizeze unitatea Germaniei prin forță armată.

Aceasta înseamnă că se încearcă să se creeze o a doua Coree în Europa. Dar acest lucru nu va fi posibil niciodată pentru că muncitorii din lagărul socialist luptă împreună pentru reunificarea pașnică a Germaniei. In lupta pentru reunificarea patriei noastre, în lupta împotriva remilitarizării și împotriva fascismului, pentru pace P.C. German este forța cea mai puternică.

Partidul Comunist german este în Germania apuseană forța cea mai aprigă împotriva exploatării capitaliste, împotriva orînduirii monopolist-capitaliste. De aceea satrapii de la Bonn și de la Karlsruhe au interzis P.C.G. vrînd astfel ca acest bastion al luptei pentru libertate să fie înlăturat. Insă această interzicere nu este o expresie a puterii forțelor capitaliste și militariste, ci dimpotrivă expresia slăbiciunii și fricii lor. Această interzicere este un semn al slăbiciunii, deoarece capitalismul nu mai deține forța spirituală pentru a învinge socialismul. Interzicerea P.C. din Germania este o expresie a fricii lor, deoarece ei văd că socialismul merge spre victorie și ei nu mai cunosc alt mijloc să scape de acest mare luptător pentru libertate.

Interzicerea P.C. German nu mai este astăzi o chestiune pur germană, ci o chestiune a întregii clase muncitoare internaționale. Astăzi clasa muncitoare se adresează teroriștilor de la Bonn și Karlsruhe, monopoliștilor și imperialiștilor germani și americani spunînd: Voi, gropari ai epocii voastre proprii, nu mai puteți întoarce roata istoriei. Voi puteți astăzi doar să loviți încă în unele țări în formele de organizare ale clasei muncitoare însă nu puteți lovi spiritul care se înalță deasupra capetelor voastre asemenea unui vultur.

Clasa muncitoare germană poartă credința victoriei în inima ei, pentru că este unită în mod frățesc cu sutele de milioane de muncitori din toată lumea. In numele clasei muncitoare germane vă asigur de la această tribună, că noi nu ne vom cruța forțele pînă ce sentința rușinoasă de la Karlsruhe împotriva P.C. din Germania nu va fi ruptă, ca un petec de hîrtie. Noi vom lupta fără încetare pentru ca P.C. German să fie reintegrat în toate drepturile sale politice. Nu ne vom cruța pînă ce neliniștirea popoarelor și periclitarea păcii din partea politicii militariste vest-germane nu va fi îndepărtată. Nu vom avea liniște pînă ce întreaga Germanie nu va fi reunificată prin mijloace pașnice, pînă ce nu va deveni un bastion al păcii, o țară a prieteniei între popoare, a progresului și socialismului.

Vă mulțumim tovarăși pentru manifestația dv. de solidaritate cu lupta poporului german.

Trăiască înțelegerea și prietenia între popoare.

Trăiască prietenia romîno-germană.

Trăiască pacea în întreaga lume și victoria socialismului.

CUVÎNTUL MUNCITORILOR DE LA „IANOȘ HERBAK"

CLUJ (de la corespondentul nostru).

In incinta uzinelor „Ianoș Herbak", în fața secției de încălțăminte s-au adunat după terminarea primului schimb peste 2.000 de muncitori, tehnicieni și ingineri pentru a protesta împotriva interzicerii Partidului Comunist din Germania.

Ia cuvîntul tov. M. Mujic, membru al C.C. al P.M.R.

— Ați auzit — a spus tov. M. Mujic — de sentința dată de tribunalul de la Karlsruhe prin care a fost scos în afara legii P.C. din Germania. Acest act samavolnic este un atentat împotriva clasei muncitoare din Germania, împotriva democrației, un act de provocare la adresa păcii.

Rotindu-ți privirea printre cei prezenți, vezi mînia și ura împotriva celor ce vor cu orice preț să aprindă din nou flacăra războiului. Toți cunosc ororile fasciste. Nici unul dintre ei nu vrea ca bubuiturile tunurilor, persecuțiile fasciste, lagărele morții să reînvie.

— Poporul german a continuat tov. Mujic, nu va recunoaște niciodată interzicerea partidului său iubit — Partidul Comunist.

Au luat cuvîntul apoi muncitorii Iolanda Pintea și Mihai David, fost internat în lagărul de concentrare de la Buchenwald, maistrul Vasile Rusu și funcționarul Alexandru Oczelak.

Iată-l pe inginerul Savin Andrei. In cuvintele lui simți mînia. Iși amintește:

— Știm cu toții ce înseamnă fascismul. Mulți știți ce a urmat după scoaterea în afara legii a P.C. din Germania de către Hitler. Nici 18 ani n-aveam cînd am fost și eu arestat împreună cu alți tovarăși, bătuți, schingiuiți și duși în închisori și lagăre. Dar teroarea nu-i poate frînge niciodată pe comuniști.

In raionul Zeletin

BACĂU (prin telefon). — Soarele cobora spre asfințit cînd pe ulițele comunei Podul-Turcului au apărut coloane compacte de oameni purtînd drapele și scandînd: „Trăiască Partidul Comunist din Germania", „Cerem anularea sentinței samavolnice de la Karlsruhe".

Printre manifestanți se aflau întovărășiții din satul Dinceni și Zeletin, mecanizatorii S.M.T.-ului Zeletin, țărani muncitori și funcționari din întreprinderile raionale. Coloanele s-au îndreptat către grădina de vară din localitate, unde a avut loc un însuflețit miting de protest.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul Tăbăcaru Sava, prim secretar al comitetului raional de partid. Printre altele, el a spus: „Prin teroarea dezlănțuită împotriva Partidului Comunist din Germania, guvernanții de la Bonn încearcă să înfrîngă rezistența hotărîtă și continuă a poporului german împotriva militarizării și fascizării țării. Opiniei publice progresiste din lumea întreagă îi sînt proaspete amintirile războiului și de aceea protestează cu hotărîre împotriva acestui act samavolnic".

Printre cei care au luat cuvîntul înfierînd acțiunea ilegală a interzicerii Partidului Comunist din Germania au fost și tinerii Emil Mereuță, inginer mecanic, Gheorghe Nourescu, Ioan Agache și alții.

C. ANDREESCU

Tineretul bulgar protestează

SOFIA 30 (Agerpres).—A.T.B. transmite: Ziarele bulgare publică declarația Comitetului Central al Uniunii tineretului popular dimitrovist în legătură cu interzicerea Partidului Comunist din Germania.

In numele tineretului bulgar, se spune în declarație, C.C. al Uniunii tineretului popular dimitrovist protestează energic împotriva atentatului la libertățile democratice ale poporului german și își exprimă solidaritatea cu Partidul Comunist din Germania și cu tineretul german progresist. In acest act vedem o provocare la adresa forțelor iubitoare de pace din întreaga lume, care luptă pentru slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale și pentru întărirea prieteniei între popoare.

Ziarele publică de asemenea protestele Consiliului central al sindicatelor din Bulgaria și Academiei de științe a R.P. Bulgaria în legătură cu interzicerea Partidului Comunist din Germania.

Protestul Federației Sindicale Mondiale

PRAGA 30 (Agerpres). CETEKA transmite:

La 29 august secretariatul Federației Sindicale Mondiale a dat publicității o declarație cu privire la atentatele împotriva drepturilor democratice ale oamenilor muncii în R. F. Germană.

F.S.M., se spune în declarație, a demascat și condamnat în repetate rînduri manifestările alarmante ale reînvierii militarismului și nazismului în Germania occidentală.

In declarație se subliniază că în ultimul timp cercurile monopoliste din R.F. Germană caută să obțină lichidarea dreptului la grevă, să introducă arbitrajul obligatoriu din partea statului, să îngrădească libertatea muncii — într-un cuvînt, să facă tot ce deschide calea unei ofensive împotriva drepturilor vitale ale oamenilor muncii. Federația Sindicală Mondială consideră interzicerea Partidului Comunist din Germania și a unei serii de alte organizații democratice ca o lovitură extrem de serioasă dată cuceririlor oamenilor muncii și cauzei unificării pașnice a Germaniei.

Transmițînd salutul ei frățesc oamenilor muncii și sindicatelor din Germania, F.S.M. cheamă pe oamenii muncii din Europa și din întreaga lume să-și intensifice vigilența față de primejdia reînvierii militarismului german. Ea îi cheamă la o și mai mare solidaritate cu oamenii muncii din R. F. Germană în opera de apărare a păcii, democrației și progresului.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"
STAS — 3452 — 52